СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 10 ЛИСТОПАДА 2000 ЧИСЛО 45 VOL. CVII FRIDAY, NOVEMBER 10, 2000 No. 45

Президентські вибори не закінчені

Цьогорічні президентські вибори в США у вівторок, 7 листопада, є такими близькими у вислідах голосування для обидвох кандидатів, що коли наша газета йшла до друку, остаточного висліду не було. Цей випадок належить до рідкісних явищ в історії американської виборчої президентської політики.

У цих надзвичайно близьких за поданими голосами виборах губернатор Джордж Буш здобув більшість у південних штатах, а віце-президент Ал Ґор переміг у великих штатах на східньому і західньому узбережжях. Обидва майже однаково вийшли у середньо-західніх штатах. Ці штати, на думку політичних оглядачів, були конечними для перемоги. Аналітики стверджують, що таких близьких за вислідами виборів, коли підрахунки голосів свідчать то на користь одного, то іншого кандидата, не було від 1980 року. В основному виглядає, що в народному голосуванні виборці майже рівномірно віддавали свої голоси за обидвох кандидатів, що посилювало напруженість всього виборчого процесу. В одній хвилині оглядачі повідомляли, що губернатор Дж. Буш на один відсоток випереджує Ал Ґора у народному голосуванні, а вже за хвилину він залишився на один відсоток позаду.

В один момент пізнім вечором всі засоби масової інформації заявили, що Фльорида є критичним мірилом для А. Ґора, але дві години пізніше повідомили, що висліди є надто близькими для остаточного рішення.

Беручи до уваги всі події виборчого вечора, виявилося, що виборча мапа була перевернута верхом вниз, як і думки про те, що одні штати були виразно республіканськими, а інші демократичними. Пізно вечором Ала Ґора визнано переможцем у Каліфорнії, Нью-Йорку, Нью-Джерзі, Ілиної, Пенсильванії, Конектикаті, Ровд-Айланді, Вермонті, Делавері, Масачусетсі і Дистрикті Кольорадо – за визнаннями опитувачів виборців і підрахунками голосів. Губернатор Дж. Буш переміг у Тексасі, Джор-

(Закінчення на стор. 6)

„Файненшл Таймс": Український прем'єр погрожує відставкою

Президент України Л. Кучма (праворуч) має добрі взаємини з Віктором Ющенком

КИЇВ. – Український прем'єр-міністер Віктор Ющенко погрожує піти у відставку через скандал в енергетичному секторі країни, повідомляє газета британських ділових кіл "Файненшл таймс" від 3 листопада. В.Ющенко не поділяє висновків секретаря Ради національної безпеки та оборони України Євгена Марчука про те, що уряд зфальсифікував і не за призначенням ви-

(Закінчення на стор. 6)

Швайцарія повертає гроші П. Лазаренка

КИЇВ. – Швайцарія повертає Україні мільйони швайцарських франків, конфіскованих у колишнього прем'єр-міністра України Павла Лазаренка, якого 29 червня ц.р. Женевський суд заочно засудив до 1.5-річного ув'язнення за відмивання грошей. Про це повідомило 3 листопада Швайцарське міжнародне радіо. Йдеться про 10.5 млн. франків (5.9 млн. дол. США), які П.Лазаренко тримав на банківських рахунках у Швайцарії. Ці гроші місцеві прокурори вилучили після суду над екс-прем'єром. Радіо нагадує, що П.Лазаренко визнав через свого адвоката факт відмивання 9 млн. швайцарських франків у Швейцарії, однак вважається, що, перебуваючи на посаді прем'єра, він привласнив у держави щонайменше 1.4 млрд. швайцарських франків. У США проти нього розпочали ґрунтовне розслідування, яке призвело до нових звинувачень у відмиванні грошей, включаючи привласнення майже 200 млн. швайцарських франків. Попри повернення частини викрадених коштів українській державі, П.Лазаренко нібито має ще близько 300 млн. франків на 25 рахунках у швайцарських банках, повідомляє швайцарське радіо.

Нині екс-прем'єр чекає суду у Сан-Францiській в'язниці. Генеральний прокурор України Михайло Потебенько зазначив на прес-конференції, що повернення екс-прем'єр-міністра Павла Лазаренка в Україну очікується лише після виборів Президента США (7 листопада). Це, за словами М. По-

(Закінчення на стор. 6)

Л.Кучма: політика США щодо України не зміниться

КИЇВ, 7 листопада. – Хто б не став президентом Сполучених Штатів Америки - Дж. Буш чи Ал Ґор - політика США щодо України не зміниться, вважає Президент України Л. Кучма. "Політика не зміниться доти, доки ми самі не змінимося", – сказав Президент. На його думку, "не треба думати про те, щоб комусь сподобатись чи не сподобатись, необхідно в принципі виключити такий підхід". Л. Кучма наголосив, що "ми, українці, часто все життя намагаємось комусь сподобатись". За словами Л.Кучми, "українці весь час гнули спину перед кимось, а необхідно трохи випростатись". Він порадив українцям "не просити милостиню, бо нас купують за зовсім невелику ціну - за обіцянки, за копійки, за центи".

З Тарасової гори буде видно... алюмінійовий завод

Звернення науково-практичної конференції «Шевченківський національний заповідник: історія і перспективи»

Ми, учасники науково-практичної конференції, присвяченої 75-річчю оголошення могили Тараса Шевченка державним заповідником, звертаємось до Президента України, Верховної Ради і уряду, до усієї громадськости у зв'язку з рішенням Канівської міської Ради розмістити на лівому березі Дніпра, навпроти Тарасової гори, алюмінійовий завод спільного еспано-українського підприємства «Інтерсплав». Завод випускатиме 20-25 тисяч тонн алюмінію на рік. Поява такого підприємства у зоні охоронного краєвиду Шевченківського національного заповідника, єдиного в Україні, який зберігає природу Дніпрової заплави, завдасть непоправної шкоди історично-культурній та природній спадщині України, буде наругою над національною гідністю українського народу. Закликаємо стати на захист національної святині і не допустити розміщення в охоронних зонах заповідника будь-якого промислового виробництва, включити терени краєвиду «Тарасовий обрій» на лівому березі Дніпра до території Канівського заповідника, надати Каневу статус заповідного міста і розвивати його як осередок культури і туризму світового значення.

м. Канів, Тарасова гора
16 вересня 2000 року

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Львів відзначив 82-гу річницю ЗУНР

ЛЬВІВ. – Цьоготічні святкування з нагоди 82-ої річниці Західньо-Української Народної Республіки, тривали у Львові цього року протягом двох днів. 31 жовтня у Львівському державному академічному театрі опери та балету ім.І.Франка відбулася урочиста академія, присвячена 82-ій річниці утворення ЗУНР. 1 листопада голова Львівської обласної державної адміністрації Степан Сенчук, керівники обласної ради і міста Львова, військові, представники громадськости та священнослужителі взяли участь у покладанні квітів воїнам Української Галицької Армії (УГА) на Личаківському кладовищі, та Січовим Стрільцям – на Янівському кладовищі. Після цього відбулася Панахида. Увечері 1 листопада у місті пройшов лампадовий похід молоді вулицями листопадових боїв до могил Героїв Листопадового Чину на Янівському кладовищі.

Ветерани УПА беруть участь у святі, присвяченому 82-й річниці проголошення ЗУНР у Львові

День державности на Прикарпатті

Івано-Франківське. – В Івано-Франківській області урочисто відзначили День державности. За розпорядженням голови обласної державної адміністрації Михайла Вишиванюка, з нагоди проголошення Західньо-Української Народної Республіки 1 листопада 1918 року у населених пунктах Прикарпаття відбулися покладання вінків до пам'ятників видатним політичним і державним діячам, до могил українських січових стрільців і борців за волю України, а в закладах освіти проводилися лекції, присвячені 82-им роковинам ЗУНР.

Закордонні дипломати на Буковині

ЧЕРНІВЦІ. – Такої кількости високопоставлених дипломатів як цим разом, Буковина ще не приймала ніколи. Сюди на запрошення обласної державної адміністрації прибули керівники та відповідальні працівники понад тридцяти акредитованих в Україні закордонних посольств, які провели у Чернівцях чергове засідання свого об'єднання - Трейд-клюбу. Протягом двох днів гості відвідували промислові підприємства, організації та комерційні структури, спілкувалися за «круглими столами» з їхніми керівниками, вивчали можливості народного господарства краю, його експортний потенціял та інвестиційні потреби. Підсумки проведених заходів дипломати узагальнять і використають у пропозиціях для ділових кіл своїх країн щодо дальшого розширення регіональних торгово-економічних зв'язків та вкладення коштів у розвиток промислового і сільськогосподарського виробництва, інших галузей Чернівецької области.

В. Ющенко зустрівся з послом США в Україні К. Пасквалем

КИЇВ. – Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко зустрівся з Послом США в Україні Карлосом Пасквалем. Обговорено широке коло питань, які стосуються двосторонніх українсько-американських взаємин. Сторони обмінялися думками щодо співпраці України з міжнародними фінансовими організаціями, зокрема стосовно перспектив відновлення фінансування з боку МВФ. У ході розмови В. Ющенко ознайомив К. Пасквааля з ходом реформ в Україні, з можливостями прийняття парляментом бюджету країни на наступний рік, розповів про приватизацію в енергетичній галузі та розв'язання енергетичних проблем. За словами українського Прем'єра, попередня праця К. Пасквааля в американських урядових структурах засвідчила його глибоку обізнаність з Україною, розуміння ним процесів, які відбуваються в нашій державі. Тому є всі підстави стверджувати, що призначення Послом США в Україні саме К. Пасквааля сприятиме зміцненню стратегічного партнерства між двома країнами.

Демаркації кордону між Україною та РФ з українського боку не передбачається

КИЇВ. – Найближчим часом демаркації українсько-російського кордону з боку України не передбачається, наголосив посол з особливих доручень МЗС України, керівник української делегації на переговорах з РФ щодо делімітації спільного кордону Юрій Костенко. За його словами, спочатку необхідно завершити процес делімітації, а вже після цього думати, "що має бути наступним етапом". Ю. Костенко зазначив, що Росія також висловлюється проти демаркації кордону, зазначаючи, що "це не відповідає її інтересам, оскільки може створити напругу у міждержавних взаєминах та прикордонних населених пунктах". "Я не можу уявити, що між Україною та Росією буде кордон, подібний до кордону України з Польщею, але смугу із проставленими стовпчиками, які існують в усій Европі, уявляю", - сказав він.

З України щорічно виїжджає 2,700-5,000 фахівців

КИЇВ. – Постійна нестача фахівців у сфері інформаційних технологій у світі приводить до відпливу трудових ресурсів з таких країн, як Україна, до країн з більш високим рівнем життя. Українська індустрія інформаційних технологій щорічно втрачає від 2,700 до 5,000 фахівців, повідомив виконавчий директор Української асоціації виробників програмного забезпечення (ПЗ) Віктор Спиридонов під час "круглого столу" "Розширення участи України в міжнародному ринку інформаційних технологій і заходи зі скорочення відтоку фахівців галузі інформаційних технологій". За даними, що пролунали на "круглому столі", щорічні потреби Західньої Европи і США перебувають у діяпазоні 1.0-1.3 млн. (у кожному з реґіонів) фахівців, в основному програмістів. У багатьох країнах, наприклад у Німеччині, США та інших, діють програми з розширення квот на в'їзд програмістів.

В пам'ять героїв Крут

В суботу, 4 листопада, біля Аскольдової могили в центрі Києва відправлено Панахиду на могилі Героїв Крут (гімназистів і сту дентів, що загинули в 1918р. біля села Крути, стримуючи наступ червоних військ. У ці дні напере додні 83-ї річниці жовтневої рево люції по всій Україні проходять церковні служби різних конфесій у пам'ять жертв тоталітаризму.

На знімку: *священик Української греко-католицької церкви запалює свічки, установлені на буханцях хліба.*

І. Осташ критикує домовленість Л. Кучми і В. Путіна

КИЇВ. – "Борги комерційних структур включити до державного боргу ми не маємо морального права", - заявив голова комітету у закордонних справах Верховної Ради Ігор Осташ, коментуючи домовленість президентів України та Росії Леоніда Кучми і Володимира Путіна щодо зарахування боргів українських підприємств за спожитий російський газ до державного боргу. І. Осташ сказав, що "останню крапку в цій ситуації має поставити двостороння українсько-російська робоча група". Він зазначив, що до державного боргу можуть бути включені лише ті борги, які з'явилися внаслідок виконання двосторонніх міжнародних угод, в яких чітко зафіксовано зобов'язання і ґарантії українського уряду.

Політика і бізнес мусять бути відділені від спорту

КИЇВ. – Поки політика і бізнес не будуть відділені від спорту, доти українського спорту не існуватиме, вважає директор Інституту політики Микола Томенко. На його думку, ситуація, яка склалась в Україні, характеризується "домінуванням політики і значною мірою зрощенням політики і спорту". Це означає, що на сьогодні бракує концепції державної політики у сфері спорту. "Певні політичні сили визначили для себе пріоритетні бізнесово-прибуткові галузі спорту і працюють саме з ними". Загальний моральний стан в українському спортивному господарстві характеризується тим, що "пересічний спортсмен розуміє, що він нікому не потрібний". М.Томенко підтримує думку Президента про те, що виступ українських спортсменів на Олімпіаді – це крок назад. Фактично Олімпіада в Сіднеї "поставила крапку на тезі, що Україна – велика спортивна держава". Результати на Олімпіаді та Параолімпійських іграх говорять про те, що "ми є середньостатистичною державою в спорті, причому серйозний провал відбувся в традиційно розвинутих для України видах спорту". За його словами, система управління спортом України потребує кардинальних змін.

Україна та Швайцарія співпрацюють

КИЇВ. – Тема співпраці між Україною та Швайцарією у галузі боротьби із "відмиванням" грошей була однією з провідних тем під час зустрічей з українським керівництвом глави швайцарського дипломатичного відомства Йозефа Дайсса. За його словами, тепер у Швайцарії розглядаються численні запити українських правоохоронних органів та громадян стосовно надання їм правової допомоги у цій сфері. Й. Дайсс висловив сподівання, що всі запити будуть роглянуті і доведені до логічного завершення. У цьому зв'язку він назвав справу Лазаренка яскравим прикладом плідної співпраці між сторонами.

США ґарантують Україні підтримку в боротьбі з корупцією

ДОНЕЦЬКЕ. – Аґентство США з міжнародного розвитку в Україні, Білорусі і Молдові ґарантує Україні свою підтримку в боротьбі з корупцією і розгляне можливість надання відповідних ресурсів. Про це заявив директор місії Аґентства Крістофер Кровлі на Всеукраїнській науково-практичній конференції "Корупція, економічні злочини: шляхи подолання і вдосконалення правових чинників розвитку суспільства".

Трикімнатне мешкання отримала сім'я Г. Ґонґадзе

КИЇВ. – Сім'ї журналіста Георгія Ґонґадзе рішенням київського міського голови Олександра Омельченка надано у столиці трикімнатну квартиру. Як повідомили у Київській міській державній адміністрації, згідно з цим розпорядженням дружині журналіста Мирославі Ґонґадзе на сім'ю з чотирьох осіб (вона, чоловік та дві дочки 1997 р.н.) надається в м.Києві в орендне користування з правом викупу трикімнатна квартира загальною площею 71.12 кв.м у будинку по вул.Звіринецькій. Рішення про надання житла сім'ї Г. Ґонґадзе було прийнято після того, як група журналістів звернулася з відповідним проханням до народного депутата України Володимира Бондаренка.

УНІАН, ДІНАУ

ТЕМА ТИЖНЯ

Таких виборів не було багато років

Анатолій Гороховський

Передвиборний президентський маратон в Сполучених Штатах Америки тривав більше року. Впродовж усього дня 7 листопада і наступної ночі мільйони громадян країни були прикуті до екранів телевізорів, з великою увагою вони слідкували за перебігом виборів. Ситуація змінювалась на очах. Спочатку перед вів Джордж Буш, а згодом ініціятиву перебрав Ал Ґор. Минув деякий час і знову помінялися місцями. Такого перебігу ходу голосування Америка не знала протягом багатьох років. Особисто для мене цей день надовго запам'ятається, адже вперше я брав участь у виборах президента. Все було в новину, до всього придивлявся, хотілося зрозуміти всі особливості американської виборчої системи.

Кілька останніх днів, які передували виборам, кандидати в президенти використали всі наявні засоби, щоб вплинути на тих виборців, які ще не вирішили, за кого будуть голосувати. В бій було кинуто все, навіть компромат згодився. Прихильники демократичного кандидата знайшли в архіві звіт офіцера поліції, в якому говориться, що Джорджа Буша було затримано за те, що керував автом у п'яному стані, і відразу цей рапорт оприлюднили. Покладалися великі сподівання на цю "бомбу", однак вона не похитнула поваги виборців до республіканського кандидата. Буш визнав, що дійсно мав місце такий прикрий випадок, але це було понад 20 років тому і про нього він не згадував, не хотів, щоб дочки про це знали. Із свого боку губернатор штату Тексас звинуватив Ґора в тому, що він постійно вводить в оману американців, тобто видає бажане за дійсне.

Для взаємних обвинувачень претенденти на крісло президента обрали густонаселені штати, зокрема Іллиной, який в п'ять разів більший за кількістю населення від, скажімо, Львівської области. Про розмах невідкладних заходів, вжитих кандидатами, свідчать такі факти. В переддень виборів штабами Демократичної та Республіканської партій було розповсюджено в штаті 5 мільйонів різних брошур, листівок і звернень. Астрономічна цифра. Та це ще не все. Ці самі штаби, маючи в своєму розпорядженні номери трьох мільйонів абонентів Чикаґської телефонічної станції, спромоглися з допомогою сучасної техніки не тільки дозвонитися до них, але і заохотити голосувати за свого кандидата.

Одночасно з президентськими виборами 7 листопада було обрано новий склад Палати представників, яка складається з 450 депутатів та однієї третини сенаторів. І серед кандидатів на цю високу громадську посаду балотувалася перша леді Америки Гіллларі Клінтон, яка, за свідченнями політологів, в недалекому майбутньому претендуватиме на місце господарки Білого Дому.

Якщо вже згадав про Білий Дім, то варто зауважити, що цими днями були урочисто відзначено його двохсотлітній ювілей. Будував резиденцію глави держави перший президент Америки Джордж Вашінґтон, однак йому не вдалося в ньому пожити. Першим господарем Білого Дому став наступний президент Джон Адамс. З того часу в цій резиденції жили і працювали 41 президент США.

Іміґранти в Америці очікували нинішні вибори, як манну з неба. І не випадково, адже були чутки, ніби передбачається амнестія. Хай неповна, хай не для кожного, та повинен же врешті-решт хтось скористатися цією нагодою. Президент Билл Клінтон сподівався, що йому пощастить натиснути на республіканців, і вони погодяться внести в порядок денний роботи Конгресу питання про леґалізацію перебування в країні сотень тисяч іміґрантів. Та цього не сталося. Офіційний представник Буша заявив, що губернатор не підтримує загальну амнестію для

(Закінчення на стор. 6)

„Російський мовник" з українського телерадіопростору усуватиметься поступово

КИЇВ. – Усунення "Російського мовника" з українського телерадіопростору відбуватиметься, але поступово, через надання переважносги, в тому числі й бюджетних, виробникові україномовних програм. Про це заявив голова парляментського Комітету з питань свободи слова та інформації Олександр Зінченко, коментуючи підготовку до проведення парляментських слухань з проблем інформаційної діяльности, свободи слова, дотримання законности та стану інформаційної безпеки України, які заплянowано на грудень-січень. На його думку, будь-які силові рішення на користь запровадження українського мовлення за рахунок скорочення російськомовних програм є "абсолютно безперспективними". Голова Комітету погоджується з необхідністю поширення українського мовлення, але "еволюційним, а не революційним" шляхом, оскільки витіснена з ефірного простору російськомовна продукція, на його думку, поширюватиметься кабельною мережею.

Від інфекції ВІЛ може померти 2.1 млн. осіб

КИЇВ. – Унаслідок поширення ВІЛ-інфекції в Україні загальні втрати населення до 2016 року можуть сягнути 2.1 млн. осіб (7 відсотків від загальної кількости населення), повідомила завідувач відділу демографії Інституту економіки НАНУ Валентина Стешенко. Всесвітня організація охорони здоров'я визнала Україну епіцентром розповсюдження ВІЛ-інфекції в Европі. Згідно з прогнозами, епідемія СНІДу найбільшого поширення набуде у 2007-2016 роках. Нині в Україні зареєстровано 34,511 ВІЛ-інфікованих, з них 1758 - діти.

АМЕРИКА І СВІТ

Замирення на Близькому Сході – мета Вашінґтону

ВАШІНҐТОН. – Незважаючи на різкі заяви на адресу ізраїльського керівництва у зв'язку з драматичними подіями останніх тижнів на Близькому Сході, глава Палестинської національної адміністрації Ясір Арафат прийняв рішення днями поїхати до Вашінґтону для обговорення можливостей припинення насильства на окупованих палестинських територіях. Я. Арафат зустрінеться з Президентом Биллом Клінтоном, щоб обговорити можливості повернення обидвох сторін до переговорів про замирення. Два дні опісля прибуде в тих же намірах і прем'єр-міністер Ізраїлю Єгуд Барак.

Югославія вступила до ООН

НЬЮ-ЙОРК. – Генеральна Асамблея ООН схвалила вступ Союзної Республіки Югославія в Організацію Об'єднаних Націй. Таким чином, у складі ООН нині налічується 190 країн. Після закінчення пленарного засідання у ГА ООН має відбутися урочиста церемонія підняття прапора нового члена співтовариства націй.

Заходи проти тероризму

ВАШІНҐТОН. – Американські війська в Савдівській Арабії та Кувайті приведено в стан підвищеної боєготовности. Повідомивши про це журналістів, офіційний представник Пентаґону Кеннет Бейкон покликався на " інформацію, що заслуговує на довіру". У той же час у цій інформації не згадуються конкретні військові об'єкти, проти яких можуть бути організовані теракти. У кожній із згаданих країн розквартировано близько 5 тис. американських військових.

Українська молодь в Ізраїлі навчається в єрусалимській школі

ТЕЛЬ-АВІВ, Ізраїль. – Посол України в Ізраїлі Д. Марков і посадник Єрусалиму Е.Ольмерт урочисто відкрили археологічний музей при єрусалимській школі "Бат Ціон", в якій навчається переважно українська молодь в Ізраїлі. Посол України підкреслив, що діяльність школи може служити успішним прикладом практичного здійснення українсько-ізраїльської угоди про співпрацю в сфері освіти. В рамках цієї угоди в школі "Бат Ціон" та ряді інших навчальних закладів Ізраїлю, крім загальноосвітнього курсу для вихідців з України, започатковано викладання української мови та українознавчих дисциплін. Єрусалимська школа "Бат Ціон" уже підготувала групу викладачів івриту та ізраїлезнавства, які працюють в українських навчальних закладах. У виступах ізраїльських офіційних осіб наголошувалося на перспективності подальшого поглиблення українсько-ізраїльських взаємин.

Американським суднам наказано обходити Суезький канал

КАЇР, Єгипет. – Американські судна після вибуху на есмінці "Кол", що стався в Адені 12 жовтня, не проходять через Суезький канал. Це підтвердили єгипетські офіційні джерела в правлінні каналу. Раніше газета "Нью-Йорк Таймс" повідомила, що з міркувань безпеки влада США дала інструкцію американським суднам, що курсують між Індійським та Атлантичним океанами, йти через мис Доброї Надії (південь Африки) і обходити Суезький канал. Це робить набагато триваліщими рейси суден. 12 жовтня в американський есмінець "Кол", що стояв біля пристані єменського міста Аден, врізався катер з вибухівкою. Внаслідок вибуху 17 американських морських десантників загинули, 35 осіб отримали поранення. Американський військовий корабель зазнав нападу в цьому реґіоні вперше після закінчення в 1991 році війни в Перській затоці.

Рим готується до величних святкувань

РИМ – В італійській столиці 3-4 листопада відзначено важливу дату у повоєнній історії Европи – 50-річчя підписання Европейської конвенції з прав людини. У цих заходах взяли участь Генеральний секретар Ради Европи Вальтер Швіммер, Президент ПАРЕ лорд Рассел-Джонстон. Україну на урочистостях представляла делеґація, очолювана міністром юстиції Сюзанною Станік. На відкритті урочистого засідання виступив Ламберто Діні, міністер закордонних справ Італії. Учасники ювілейної римської зустрічі розглянуть важливі проблеми сьогодення, насамперед ролю европейських інституцій у захисті прав людини на континенті.

У кінці лютого орбітальну станцію „Мір" буде затоплено

МОСКВА. – Наприкінці лютого орбітальну космічну станцію "Мір" буде затоплено у водах Світового океану. Про це повідомив журналістів заступник голови уряду РФ Ілля Клебанов. За словами віце-прем'єра, вантажний корабель "Прогресс" доставив на станцію "Мір" пальне, "щоб підняти "Мір" на необхідну орбіту". Він додав, що наступний "Прогресс" доставить все необхідне для проведення операції зі затоплення орбітальної станції. "Питання про це уряд РФ вирішить найближчим часом", - сказав І.Клебанов. У той же час він не виключає того, "що у разі вишукання позабюджетних коштів на підтримання станції в орбіті, ситуація може розвиватися за іншим сценарієм".

Ґергард Шродер: розширення ЕС можливе вже 2002 року

БРАТИСЛАВА, Словачина. – Европейський Союз (ЕС) зможе прийняти нових членів вже наприкінці 2002 року, заявив канцлер Німеччини Ґерґард Шродер. Про це повідомила словацька газета "Правда". В інтерв'ю газеті Шродер заявив, що критерієм прийняття нових членів в ЕС буде не початок переговорів про вступ, а виконання необхідних вимог. "Ми хочемо завершити реформи в ЕС до сесії Ради Европи в Ніцці, таким чином ЕС буде готовий до кінця 2002 року прийняти нових членів.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний; Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

„Годна дитина століття"

Цю редакційну ми присвячуємо скромному, зовні непомітному, ніким не відзначуваному, майже все ж у своїй сутності важливому, близькому і теплому, майже родинному ювілеєві: цьогорічний Альманах Українського Народного Союзу – 90-ий з черги. Тільки одна ниточка з безмежної праці американського українства, а коли усі ці наші щорічні альманахи-календарі поставити на полицю вряд, то складається на солідну бібліотечку. Сьогодні вже можна позаздрити людині, яка має ці видання від першого до останнього, бо вони означають щось більше, значніше, ніж „цікаву інформацію" – вони зберігають дух різних часів і різних подій, дух пережитого нашими людьми на новій землі, їхні погляди, переконання, надії. Та й в інформативному сенсі альманахи УНСоюзу дуже цінні – буквально в кожному річникові знайдеться матеріял, який вартує перевидання. Дослідження з галузі національної і загальної історії, культури, науки, релігії, соціяльних, родинно-психологічних проблем не просто оригінальні, але й написані ясною, доступною мовою, що було і залишається великою перевагою „календарної" літератури. Можна з легким серцем ствердити, що всі річники дихають любов'ю до України і служать багатющим джерелом знань про неї – про її культурне, церковне, літературне життя.

Від самого першого числа календарі-альманахи УНСоюзу були дуже популярні серед нашої громади в Америці. Властиво, ця популярність походить ще з княжих часів – від давньоруських „ізборників", місяцесловів. В Україні XIX сторіччя виходили вже десятки альманахів, так що наші перші емігранти не могли не привезти цю традицію за океан. Ось свідчення, що це таки справді традиція: „...Знаючи з досвіду, що наші люде допитуються щороку за календарями і в недостатку купують чуже дрантє за солоні гроші, – ми ось видаємо свій власний календар... По можности і силах ми зважились на ту книжку, стараючись зробити її практичною, цікавою і поучаючою, щоб хоч в части була годною дітиною свого року і початого століття. Сли-ж кому не сподобаєсь, то най не лає, але най сам купить і ще десять нових купчих придбає, то слідуючий календар вийде десять разів ліпший", – читаємо в календарі (тоді ще Руського Народного Союзу) на 1901 рік.

І як по-нашому, по-українськи, в дусі національної моралі і національної праці звучить настанова зробити книжку-альманах „практичною, цікавою і поучаючою". Навіть і сьогодні до цих вагомих слів неможливо щось додати, бо ми керуємося тим самим бажанням – щоб наступний альманах УНСоюзу був „годною дитиною свого року і початого століття". Наш 90-ий з черги річник опинився якраз на межі століттями і тисячоліттями, тому в ньому переважають „вічні" теми, однак ми були певні, що ці теми – близькі і зрозумілі для наших читачів. „...Захоплююсь змістом, точними інформаціями, красою стилю, з особливою насолодою читаю філософічний есей Олександра Домбровського..."– пише до „Свободи" Лідія Одежинська з Філядельфії. А Христя Навроцька з Квінсу додає нам енергії таким зізнанням: „Добір статтей є знаменитий. Я ще ніколи не прочитувала альманаху 'від дошки до дошки', як цей...".

Тепер ми активно готуємо альманах на 2001 рік. Присвячений він 10-річчю Незалежної України, однак читач знайде в ньому також публікації, що стосуються попередніх десятиріч, сторіч і навіть тисячоріч – нашого Оріянського і Трипільського минулого, найдорожчих святинь християнської доби (зокрема про Богородичні українські чудотворні ікони). Буде подано ряд дуже цікавих політичних, військових, літературних портретів, вміщено високовартісні спогади, яких ніде більше не можна прочитати. А в кінці – дослідницька стаття про альманахи і їхня бібліографія...

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про різні роди виборів

Коли пишемо ці рядки, уся спільнота США перебуває у гарячці виборів, до яких і наша етнічна громада причетна, зокрема ті, що мають право голосувати і в цей спосіб також мати вплив на долю країни, що дала їм можливість спокійного життя і громадянство. Байдуже, хто переможе у цій боротьбі за силу і впливи на майбутнє у американській державі – для усіх нас вона цікава та дає нагоду до різних порівнянь і роздумувань.

Розуміється, першим насувається порівняння із не так вже і давніми виборами президента та депутатів в Україні, які ми – хто з віддалі, а хто зблизька – переживали, ними хвилювалися та про них живо дискутували на сторінках преси і в приватних розмовах.

І тут на перший плян виходить порівняння коштів та не завжди чистих сил, що перерішують перемогу однієї чи іншої партії, чи напрямку. Треба сказати, що порівняння не є корисне для жодної зі сторін. Гроші, які відіграють у цьому головну ролю, майже ніколи не є в політиці чисті, а це кидає тінь на цілу політичну гру, яка відбувається в ім'я добра громадян, добра найбільше упосліджених, добра і справедливости.

Здається, що подібними є також бажання влади і політичної кар'єри, яка спонукує діячів там і тут кандидувати і боротися, різними чесними і нечесними засобами, за провідні місця. Значить, різниця існує хіба у політично-партійних напрямках і системі „панування".

Але саме ця запекла боротьба за „панування", в якій часто учасники не перебирають у засобах, щоб тільки здобути бажане, насунула думки про зовсім інший рід виборів, які дуже різні, а які нам, українцям, дуже близькі, зокрема в останніх роках. Чи уявляєте, дорогі читачі, щоб за місце якого-небудь провідника – чи то псевдополітичної, чи громадської, чи якої-небудь іншої організації у нас платили кандидати, щоб його здобути?

На жаль, є зовсім протилежний стан – може, коли б заплатили, знайшлися б охочі, але ледве чи відповідні. Щораз частіше трапляється, що на провідні місця у наших організаціях треба шукати і благати, щоб хтось їх погодився посісти, або потрапляють зовсім невідповідні особи, які своїм громадським досвідом чи віком ніяк не надаються, але, мовляв „ніхто не хотів брати" „не було нікого охочого". Зокрема відчувається щораз частіше брак молодих осіб, які б хотіли вступити на нелегкий шлях громадської праці за саме „дякую", а які знають із досвіду своїх батьків, що це дуже невдячне завдання.

Розуміється, такий стан промощує шлях для хворобливо амбітних одиниць, які, незважаючи на вік і на замалий досвід, хапаються за провідні місця та понижують рівень цілих організацій, які давніше були передовими у нашій спільноті.

І як цьому зарадити, як піднести рівень наших т. зв. „провідників"? Може ми, добре приглянувшись тепер боротьбі за провід на політичній арені, яка ішла перед нашими очами, зуміли б дещо використати у майбутньому на нашому скромному громадському загумінку?

О–КА

Про копіювання статтей до газет

У редакційних статтях і оглядах листів до „Свободи" редакція вже натякала читачам, що, згідно з прийнятими у газетному світі правилами, передруковування матеріялів з інших газет дозволяється лише за згодою останніх. Проте окремі наші читачі, керуючись добрими намірами ширення інформації, але не знаючи про згадане правило, надсилають до „Свободи" копії і відбитки публікацій в інших періодиках, які ми не можемо друкувати.

Іншу проблему створюють автори власних статтей, які їх розмножують і надсилають відразу до кількох редакцій. Тижневик Союзу українців католиків „Америка", наприклад, в останньому жовтневому числі опублікував ряд статтей (їх автори знають, чиї саме), які одночасно, без жодних текстуальних змін, надійшли до "Свободи". Розуміючи прагнення наших дописувачів побачити якомога більше своїх публікацій в періодичній пресі, ми змушені просити їх уникати практики дублювання своїх статтей. Коли ж це робиться, то треба зазначати, куди саме вислано копію, щоб редакція могла погодити з іншими редакціями порядок публікування статтей - дублів. Можна також про ту саму подію написати кілька повідомлень до різних газет, але кожне з них мало б бути написане саме для даного видання, з урахуванням його особливостей (скажімо, це світська чи релігійна газета, терени її поширення і т. ін.). Співпраця з газетою передбачає передовсім саме працю, а не копіювання, яке раніше теж вимагало праці переписувачів, а тепер взагалі не потребує великих зусиль. До того ж, подібне копіювання статтей псує репутацію автора, бо дехто вважатиме, що він прагне до здобуття гонорару, хоча насправді автор про нього не думає, а редакції найчастіше не мають на це коштів.

Публікуючи це роз'яснення, ми наголошуємо, що цінуємо увагу дописувачів до нашого тижневика, але хочемо їх самих вберегти від прикрощів, пов'язаних з розсиланням копій власних статтей.

Читач уточнює

В „Свободі" від 6 жовтня появилася моя рецензія на поетичну збірку Марти Тарнавської „Тихі розмови з вічністю" з дуже неприємною помилкою.

У газеті написано „...в якій зібрані твори з раніше виданих збірок і статті про творчість поетів Григорія Костюка, Ростислава Даценка і Миколи Москаленка...". Повинно бути: „...в якій зібрані твори з раніше виданих збірок і три літературознавчі статті **про творчість Марти Тарнавської** Григорія Костюка, Ростислава Доценка і Миколи Москаленка...".

Д-р Володимир Жила,
професор-емерит

В ім'я духовного розвою

Ім'я д-ра Романа Смика стало своєрідною візитною карткою повернення в Україну імені і творчого доробку Богдана Лепкого. Цього року лавреат літературної премії ім. братів Лепких та премії ім. В. Винниченка Українського фонду культури, почесний громадянин міста Бережан і села Жукова, почесний член Всеукраїнського товариства „Просвіта" д-р Роман Смик нагороджений премією ім. Євгена Чикаленка.

Федір Коник

19 листопада ц. р. українська громада Чикаґо відзначатиме чергову річницю від дня народження Богдана Лепкого. Активну участь в організації і проведенні цього заходу бере д-р Р. Смик. Пропонуємо вашій увазі інтерв'ю з ним напередодні святкової імпрези.

– Будь-ласка, кілька слів про себе.

– Я народився у селі Жовчеві на Станіславівщині, тепер Івано-Франківської области, 3 жовтня 1918 року, у родині о. Петра Смика. Моя бабця Іванна була рідною сестрою о. Сильвестра – батька Богдана Лепкого. Себто моя мама Ростислава з роду Кузелів доводилася йому двоюрідною сестрою. У 1933 році поступив на навчання до гімназії у Станіславові. Через чотири роки успішно склав матуру і при сприянні Богдана Лепкого став студентом медичного факультету Яґелонського університету. Крім того, завдячую Богданові Лепкому ще й тим, що перші два роки навчання в університеті на пропозицію письменника і його дружини проживав у їхньому помешканні. Війна змусила мене перервати студії у Яґелонському університеті й продовжити навчання у Берліні. У 1945 році захистив докторську працю „Українська народна медицина" й почав працювати лікарем, а згодом директором лікарні у Баварії. У 1950 році разом зі сім'єю переїхав жити до США. Поселився недалеко від Чикаго у невеличкому містечку Коал-Сити, де проживаю до сьогодні.

Богдан Лепкий. 1900 рік.

– Чи пригадуєте свою першу зустріч з Богданом Лепким?

– Вперше я побачив Богдана Лепкого 12 липня 1928 року, коли він приїхав разом із дружиною і дітьми на свято Петра і Павла до Жовчева. В той день відбулося миропомазання двох його дочок – Наталі і Софії та мого наймолодшого брата Миронка, який загинув пізніше у бою під Бродами. Відтоді письменник щороку приїздив до нашого села, аж до 1934 року, коли збудували „Богданівку" (саме так називалася літня резиденція Лепкого) у курортному селі Черчі на Рогатинщині. Як зараз пригадую собі великодні фестини у Жовчеві, коли Богдан Лепкий із сім'єю і своїм великим приятелем, молодим талановитим композитором Василем Барвінським допізна ходили селом, розмовляли з людьми, розпитували про життя, співали з ними, жартували, веселилися. Найприкметнішою рисою характеру Лепкого була, як на мене, його природна сердечність, людяність. Славнозвісний вчений, професор, письменник і громадський діяч, – він у поводженні з простими людьми, селянами був незвичайно доступний, ґречний і скромний. Говорив з вами, як рівний з рівним, й цим викликав до себе симпатію й сердечну приязнь.

– Незадовго до відходу письменника за межу вічности Ви зробили останню прижиттєву фотографію Богдана Лепкого. Коли і як це сталося?

(Закінчення на стор. 11)

Президент Української католицької освітньої фундації проф. Джефрі Вілз (зліва) і д-р Роман Смик

Україна і події в Ізраїлі

Інтерв'ю кореспондента „Свободи" в Єрусалимі Світлани Глаз з послом України в державі Ізраїль Дмитром Марковим

– Пане посол, яке завдання вирішує українська дипломатія в зв'язку з останніми подіями на Близькому Сході?

– Поскільки плин подій прискорився, прискорилася і наша діяльність на тлі того, що відбувається тут: активізувалися наші контакти з усіма політичними колами в Ізраїлі і Палестинській автономії, а також внутрішнє життя дипломатичного корпусу. Є спроби прогнозувати, передбачити ситуацію. Є певні відмінності не лише в професійному аспекті, а й чисто побутовому. Ми обмежили виїзди дипломатів та їхніх сімей за межі Тель-Авіву, наші діти не відвідували кілька днів школу в містечку Яффа, де, як відомо, мали місце сутички. Ми, як і всі, відчуваємо безладдя і тому ведемо обережне, але динамічне життя.

– Чи в результаті зіткнень постраждали громадяни України, які на той час перебували на території Ізраїлю?

– Ми контролюємо ситуацію не лише політичну, а й консульську. Консульство активно працює за завданнями міністерства закордонних справ, приймає громадян, відкрито термінову лінію зв'язку. Починаючи з 28 вересня, коли розпочалися ці події, у нас відсутня інформація про те, щоб постраждали громадяни України внаслідок вуличних сутичок. Разом з тим, на початку жовтня міністерство закордонних справ України звернулося до громадян України, які плянували поїздки до Близького Сходу, з проханням обмежити своє перебування в районі Святих місць Єрусалиму, Вифлеєму, а також в місцях масового скупчення людей, де проходять мітинги і демонстрації.

– А яка позиція офіційної України у зв'язку з конфліктом?

– Наша позиція, як я вже сказав, була виголошена в заяві міністерства закордонних справ України, яке закликало обидві сторони припинити сутички і перейти до активної фази переговорного процесу. В зв'язку з тим, що тут проливається кров, з нашого боку були висловлені заклики до керівників Ізраїлю і Палестинської автономії виявити стриманість, думати про день завтрашній, який вимагає миру, безпеки. Україна підтримує ті домовленості, які були досягнуті в Шарм-аш-Шейхе. На жаль, ситуація продовжує ускладнюватися.

– На зустрічі Ліґи арабських держав йшлося про можливість введення на територію Автономії миротворчих сил. Якщо це стане фактом, чи візьме участь Україна в цій акції?

– Це була пропозиція реґіональної організації Ліґи арабських держав, а введення миротворчих сил перебуває в компетенції Організації Об'єднаних Націй. Україна – відома миротвориця. Більше тисячі наших миротворців зайняті сьогодні в шести реґіонах світу.

– Була пропозиція про введення економічних санкцій стосовно Ізраїлю. В разі їх застосування, як це вплине на подальший розвиток економічних взаємин України та Ізраїлю?

– В дипломатії дуже складно прогнозувати. В. арабському світі теж є різні течії, різні позиції. Є країни, в яких політики поміркововано ставляться до Ізраїлю, економічно пов'язані з ним. Економічні бльокади найчастіше завдають шкоди. Україна знає досвід таких ситуацій. Приклад – Югославія, яка зазнала значних збитків від бльокади. Що стосується наших двосторонніх відносин з Ізраїлем, то вони не зазнали якихось змін, контракти виконуються, товарообіг в цьому році продовжує зростати. У нас досить активні зв'язки із Палестинською автономією. Інша справа, що вони будуть слабнути, бо Автономія не може виконувати певні зобов'язання через ситуацію, яка складається на Близькому Сході. Але нас хвилює не стільки доларова чи гривнева ситуація, як політична в цьому реґіоні. Україна виступає за поглиблення мирного процесу на Близькому Сході. Ми хочемо, щоб тут панували мир і безпека. Підтвердженням тому є наша миротворча місія в Ливані: 650 фахівців в галузі інженерної та саперної справ. У нас на Близькому Сході досить розгалужені інтереси, тому зрозуміле наше бажання бачити тут гармонійний розвиток. Це перше. Друге – Україна, яка є непостійним членом Ради Безпеки, взяла зобов'язання перед ООН сприяти мирному процесові в різних реґіонах світу. Без стабільности в цьому реґіоні марно розраховувати на здійснення своїх національних плянів, зовнішньої економічної сфери. Є й гуманітарні інтереси, адже тут проживають і вихідці з України, і етнічні українці. Тому для нас події, що відбуваються тут, не епізод з чужого світу, а сьогоднішнє життя дипломатичної місії.

– Пане Марков, у відповіді на моє перше запитання ви сказали, що намагаєтеся прогнозувати ситуацію. Яким буде завтра на Близькому Сході?

– Я не знаю, що буде завтра, але післязавтра – буде мир. Цей реґіон приречений бути реґіоном

(Закінчення на стор. 11)

XXI СВОБОДА 1893 - 2000 У ТРЬОХ СТОЛІТТЯХ

Проблема дітей українського роду – завжди актуальна

Як часто питання „батьки-діти", а зокрема „діти українського походження" є темою розмов, дискусій чи навіть статтей у нашій пресі. Ми переконуємось, що ця тема була завжди актуальною, коли гортаємо давні річники нашої „Свободи". 21 лютого 1945 року вміщено аж дві статті на тему ставлення дітей до батьків. Одна із них – це слово молодої дівчини „Застановіться над голосом своєї дитини", яке редакція переклала з англійської мови і, як відгук на неї, є передова стаття „Прочитайте і добре подумайте".

У цій передовій статті читаємо: *„Прочитайте і добре подумайте. На іншому місці передруковуємо письмо молодої української дівчини, тут родженої й вихованої, звернення до нашої преси, а в першу чергу – до наших родичів, до батьків і матерів. Письмо це написане англійською мовою, а ми подали його в дослівнім перекладі, не зміняючи буквально нічого.*

При чому зазначимо, що вже підкреслила і сама авторка листа, що ці справи не є такими, що існують тільки між нами та є питомі тільки українським батькам і матерям, що прийшли зі старого краю, чи тільки українським хлопцям та дівчатам, що тут родились. Ні, так не є. Подібні питання ставлять діти інших національних груп в Америці...

Надіємося, що заваги, які тут піднесені одною з нашої молоді, знайдуть таких, що будуть старатись підійти до цього розсудно, спокійно, правдиво. Ми, що вийшли зі старого краю, бажали б з цілого серця і цілої душі, щоб наші діти заховали по нас якнайкращу пам'ять.

Наші діти останутъ на тій американській землі тими, що повинні би мати найтепліше серце для ідеалів, що зв'язані з їхнім українським походженням. Того теплого серця буде ще довго потребувати поневолений український нарід. Ще довго буде треба в світі когось, що пам'ятав за нього і хоч словним протестом виступав проти кривд, які йому ще довго прийдеться зносити, заки він стане справді вільним і свобідним.

Отже вже через те треба нам дійти до тісних глибоко-щирих і теплих відносин між нами, що вийшли з старого краю, і тими нашими дітьми, що тут родились і виросли.

Тому і треба пильно прислухуватись голосам тої молоді, хоч би ті голоси видавались нам помилковими чи несправедливими".

Україна в Організації Об'єднаних Націй

„На сучасному етапі жодна країна не в змозі самотужки подолати голод, безробіття та зубожіння, забезпечити сталий розвиток та гідне існування кожній людині. Перед нами постала нагальна необхідність переорієнтації міжнародного співробітництва на сприяння соціяльно-економічному прогресові усіх країн світу", – заявив перший заступник Постійного представника України при ООН Валерій Кучинський, виступаючи на пленарному засіданні Генеральної Асамблеї ООН, присвяченому здійсненню рішень Всесвітньої зустрічі на вищому рівні в інтересах соціяльного розвитку.

Представник України привернув увагу Генеральної Асамблеї до проблем, пов'язаних з подоланням наслідків Чорнобильської катастрофи та із закриттям ЧАЕС, що вимагає з боку Української держави значних додаткових витрат.

***

Рада Безпеки ООН у своїй заяві з приводу врегулювання конфлікту в Сьєрра-Леоне, який загрожує стабільності усього реґіону Західньої Африки, привітала підтверджену Україною готовність зробити конкретний та вагомий внесок у миротворчі зусилля міжнародного співтовариства в цій частині світу. Згідно з рішенням керівництва нашої держави, Україна надає для потреб місії ООН у Сьєрра-Леоне необхідну військову техніку та обслуговуючий персонал.

***

Ініційована Україною резолюція щодо проведення в терміновому порядку спеціяльної сесії Генеральної Асамблеї ООН з проблеми ВІЛ/СНІД одноголосно схвалена на пленарному засіданні 55-ої сесії Генральної Асамблеї, яка проходить зараз у Нью-Йорку. Проєкт цього документу зібрав близько ста співавторів з числа країн, що представлені в ООН.

Це вже друга резолюція з питання ВІЛ/СНІД, яка була внесена Україною на розгляд держав-членів Організації і прийнята Генеральною Асамблеєю. Нею остаточно встановлені конкретні дати проведення спеціяльної сесії – 25-27 червня наступного року – і визначаються організаційні засади як самої спеціяльної сесії, так і підготовчого процесу до неї.

Постійне представництво України при ООН

Швайцарія...

(Закінчення зі стор. 1)

тебенька, пояснюється тим, що ця справа у Сполучених Штатах "набула політичного характеру – на відміну від України, де вона розглядається як кримінальна". Він повідомив, що П.Лазаренко відмовляється давати свідчення в США.

ДІНАУ

Таких виборів...

(Закінчення зі стор. 3)

нелеґальних імігрантів. Зацікавили виборців спостереження Джалема Гетця, торгівця маскарадними костюмами з містечка Вокеша (штат Висконсин), у якого є власна методика визначення наступного президента. Базується вона на кількості проданих в переддень свята Галовіна гумових масок, які копіюють обличчя основних суперників за крісло господаря Білого Дому.

– У відповідности до спостережень, які ведуться з 1972 року, – пояснює Дж. Гетц, – перемагає той кандидат, чиї маски користуються найбільшим попитом. За минулих 30 років не було жодної помилки в моїх прогнозах. Я впевнений, що цього разу переможе кандидат республіканської партії Джордж Буш-молодший.

На календарі – 7 листопада, вівторок, звичайний робочий день. А чи в спромозі виконати свій громадянський обов'язок американці, якщо вони зранку і до вечора на роботі ? На це питання відповів знавець виборчого права Зиновій Туркало:

– В Америці, як відомо, все підпорядковано інтересам виробництва, однак господарі підприємств, бізнесмени створюють виборцям умови для того, щоб вони мали змогу виконати свій громадянський обов'язок. А той, хто сам прийшов на виборчу дільницю, отримує довідку, на підставі якої йому належиться виплатити гроші за дві робочі години.

Першими приступили до голосування виборці штату Нью-Гемшир, коли стрілки годинника показували одну хвилину після півночі. В невеликому містечку символічну перемогу одержав Джордж Буш, за якого подано 21 голос, а за Ґора – лише п'ять. А ось в штаті Оріґон голосування закінчилося завчасно тому, що виборці ще 20 днів тому заповнили бюлетені і відправили їх до виборчих комісій своїх округів.

Настав час і мені відправлятися на виборчу дільницю, яка розташована неподалік в приміщенні чоловічої приватної середньої школи. Довелося довго блукати поверхами поки знайшов кімнату, в якій знаходилася виборча комісія. Підходжу до столу і подаю судді (так називаються в Америці члени виборчої комісії) посвідчення на право голосування. Жінка довго шукає картку – виявляється, що на моє ім'я виписано два документи, які дають право брати участь у виборах. Відчувалося, що комісія була стурбована тим, що сталося. Виконавши свій громадянський обов'язок, я не поспішав залишати виборчу дільницю, хотілося поговорити з українцями, які мешкають в цьому районі. На дільницю завітала родина Ткачуків, яка мешкає у Чикаго вже понад 30 років. Семен Ткачук та його дружина Параска походять із Західної України, їхні дитячі та молоді роки пройшли в селі неподалік Львова.

– Я і моя дружина вже на пенсії, – розповів пан Семен. – Разом працювали на залізниці, я ремонтував вагони, а Параска була швеєю. У нас троє дітей, дві дочки і син, всі вони отримали вищу освіту. Ми голосували за віце-президента Ала Ґора, адже більшість українців діяпори традиційно голосують за демократів.

Марія Семеженко – молода жінка – прийшла разом із своїм чоловіком, американцем Джоном. Вона сказала, що симпатизує республіканцям, які, на її погляд, не кидають слів на вітер.Тепер усі вони чекають на кінцевий підсумок виборів.

Український прем'єр...

(Закінчення зі стор. 1)

користав грошові надходження енергетичного сектора. "Якщо моя місія на посаді прем'єр-міністра є неефективною, то хай цю посаду візьме хтось інший", – цитує газета українського прем'єра на виступі у Верховній Раді минулого четверга. Відповідь В.Ющенка була реакцією на гостру критику урядових реформ енергетичного сектора з боку Є.Марчука, який заявив, що уряд використав "штучні методи" для підвищення готівкових надходжень в енергетичному секторі і дозволив "суб'єктивним чинникам" визначати, як ці надходження витрачалися. Автор публікації нагадує, що реформи енергетичного сектора були пріоритетом В.Ющенка після його приходу на цю посаду у грудні 1999 року. Уряд стверджує, що майже повністю ліквідував бартер як засіб розрахунків і підвищив рівень готівкових платежів за енергію від 10 відс. до 60-70 відс.. На початку цього тижня Президент України Леонід Кучма перебрав від уряду під свою безпосередню контролю управління енерґетичним сектором. Як зазначає газета, прихильники В.Ющенка говорять, що кампанія проти нього оркестрована політиками, зв'язаними з впливовими бізнесменами, інтересам яких в енерґетичному секторі погрожують запропоновані реформи. Хоча Л. Кучма нещодавно приєднався до критики на адресу В. Ющенка, оглядачі вважають, що навряд чи він звільнить прем'єр-міністра, оскільки такий крок може призвести до занепаду пропрезидентської більшости в українському парляменті.

Президентські...

(Закінчення зі стор. 1)

джії, Індіяні, Канзасі, Кентакі, Вірджінії, Міссісіппі, Небрасці, Північній Каролайні, Північній Дакоті, Оклагомі, Алабамі, Південній Каролайні, Вайомінґу і Південній Дакоті.

Вирішальним у цій завзятій боротьбі за президентське крісло таки залишився штат Фльорида, де один з кандидатів мав перевагу всього на 2,000 голосів.

З уваги на це Головний прокуратор Фльориди заявив, що у випадку таких близьких виборів обов'язком перед народом і країною є зробити все можливе, щоб дати точні підрахунки виборчих голосів і дав розпорядження поновно перевести підрахунок голосів, у штаті. Про висліди „Свобода" повідомить в наступному числі.

Рівночасно з президентськими виборами у США відбулися вибори до Палати Представників і Сенату. Сенатором від ньюйоркського штату обрано дружину Президента Гілярі Родгам-Клінтон. Це перший випадок, коли дружину урядуючого Президента обрали на громадську посаду.

Після напруженої 16-місячної боротьби вона пообіцяла мешканцям ньюйоркського штату представляти їхні інтереси незалежно від партійної приналежности.

Х. В.-Ф. *(з преси)*

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

„Арабески" дякують УНСоюзові за допомогу

Від щирого серця дякуємо Українському Народному Союзу і його предсіднику Уляні Дячук за виняткову турботу та підтримку, які ми отримали під час перебування нашого театру на гастролях у США. Завдяки їй ми мали можливість протягом місяця грати свої вистави, спілкуватись з людьми, багато чого побачити, також зібрати кошти для всеукраїнського турне з виставами „Енеїда" та „Улюблені вірші". Турне відбулося в квітні-травні 2000 р. і охопило 26 міст України. Ми побували у Києві, Чернігові, Сумах, Кіровограді, Лисичанську, Донецьку та інших містах.

Вже не вперше Український Народний Союз підтримує ініціативи нашого театру. Ми існуємо сім років. За цей час здійснили 6 постановок, два гастрольних тури до США та Канади, гастрольний тур до шести країн Европи, всеукраїнський гастрольний тур, також були лавреатами міжнародних та всеукраїнських фестивалів. Є домовленість про постійну роботу нашого театру у приміщенні українського драматичного театру ім. Т. Шевченка (театр „Березіль", що був створений Л. Курбасом). Діяльність нашого театру спрямована на відродження та популяризацію українського мистецтва, особливо серед молоді та дітей.

Всеукраїнський тур нашого театру певною мірою підтвердив невтішну думку про кризовий стан мовної ситуації по всій Україні. Ми на собі відчули активну пропаганду російського мистецтва. Грандіозні коштовні концертні дійства та театральні постановки, поліграфічна продукція захопили український ринок та активно нав'язують російську мову та культуру.

Політика нашого театру полягає в тому, щоб привернути увагу молодого покоління до вітчизняної культури, оскільки саме культура завжди була важливим чинником у формуванні свідомости народу.

Нашу подяку ми надіслали також до Ірени Куровицької, Галі Щепко, Глорії Горбатій, Зенона Василькевича, Романа Куціля, Олександра Пришляка, родини Турченюків.

Світлана Олешко,
художній керівник
театру-студії „Арабески", Харків

У пошані до минулого, з баченням майбутнього

СОЮЗ - БАТЬКО

Д-р Осип Кравченюк

*(Продовження
Початок в чч. 40,41, 43, 44).*

Величезним досягненням треба вважати зредаґовану д-ром Л. Мишугою „Пропам'ятну книгу", видану 1936 року, з нагоди 40-річчя УНС. Ця монументальна праця є неперевершеним дотепер посібником до історії УНС і з ним усієї української іміґрації в Америці. Свого роду продовженням цієї книги є приготований тим самим редактором „Ювілейний альманах, 1894–1944". Цінний матеріял про УНС і українців в діяспорі дають „1894–1949: ювілейний календар-альманах Українського Народного Союзу на звичайний рік 1949" чи збірник „Українці у вільному світі", виданий до 60-річчя УНС. У ньому є стаття А. Драгана „Український Народний Союз у минулому і сучасному", яка появилася 1964 року окремим поширеним виданням українською і англійською мовами. Один розділ Альманаху УНС за 1989 рік присвячений 95-річчю цієї установи.

Другий редактор „Свободи" о. Нестор Дмитрів (1895 р.).

Редактор „Свободи" о. Стефан Макар (1897 р.).

У сторіччя „Свободи" появилося спеціяльне ювілейне видання газети з датою 15 вересня 1993 року. Також у 60-ліття „Українського Тижневика" вийшло спеціяльне число, присвячене цьому ювілеєві.

„The Ukrainian Weekly"

Зі зростанням кількости молодих українців, які народилися в Америці, виховувалися в американських школах і зазнавали впливів панівної культури, прийшла потреба підшукати засоби, які уможливлювали б втримання молоді при українстві, не ізолюючи її від довкілля. Крім родини і прицерковних шкіл, одним з таких засобів була українська преса англійською мовою. Саме тому, з ініціятиви д-ра Луки Мишуги, надзвичайні збори Головного Уряду Українського Народного Союзу в липні 1933 року порішили видавати англомовний додаток до „Свободи". Це і був зародок загальновідомого тепер тижневика „The Ukrainian Weekly", що його перше число вийшло 6 жовтня 1933 року. Ця нова публікація мала служити форумом, з якого промовляло б народжене в Америці покоління, знайомлячись з українською історією, культурою, традиціями і національними та політичними змаганнями і, одночасно, поширюючи їх між неукраїнцями. Поміж усіма етнічними періодичними виданнями це видання займає чільне місце і заслужено користується повагою і довір'ям українських і неукраїнських читачів. Його редакторами були Степан Шумейко, д-р Володимир Душник, Зенон Снилик, а тепер головним редактором є Рома Гадзевич.

„Веселка"

Український Народний Союз не забував також про дітей. На його 23-ій Конвенції 1954 року у Вашінґтоні обговорено можливість видавати журнал для них, а вже 15 вересня того ж року вийшло перше число „Веселки" як додаток до „Свободи". Рік пізніше „Веселка" почала виходити як самостійний журнал. Він вміщував вірші, оповідання, казки, байки, леґенди, статті, життєписні розповіді, спогади, сценічні картини, загадки, сміховинки і, нарешті, писані самими дітьми матеріяли.

Редакторами журналу були Володимир Барагура, Богдан Гошовський і Роман Завадович, Любов Дмитришин-Часто.

Приїзд нових переселенців до Америки і Канади після Другої світової війни привів до пожвавлення українських суботніх і вечірніх шкіл, а з цим зросла потреба на українську книжку для дітей. Таким чином, вже в 1955 році заходами Українського Народного Союзу почала виходити серія книжечок „Бібліотека „Веселки".

Освіта

Перші кроки до поширення освіти серед іміґрантів зробив о. І. Волянський, закладаючи читальні при організованих ним парафіях. Вони занепали з його відкликанням до Галичини в червні 1889 року. „Свобода" почала своїми закликами організовувати читальні і школи, складати гроші на видавання просвітніх книжок.

(Далі буде).

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Пластова ювілейна ватра

Вже певний час про „Пластову Ватру" пригадують українській громаді оголошення в наших часописах, великі чепурні плякати на українських домівках в Нью-Йорку та інших містах – важко було не завважити, що тепер готується саме така пластова імпреза. І ось настає день, коли ця символічна ювілейна ватра запалає у святковій імпрезі, – в неділю, 19 листопада. у „гайскул" в Кліфтоні.

Довго готувалися до цієї імпрези пластуни, щоб зробити її справді незвичною, а передусім, щоб вона символізувала пластові ватри, що кожного літа палають на усіх пластових таборах і гуртують біля свого тепла пластову молодь та їхніх батьків, старих і молодих, з'єднаних пластовим духом.

„Пластова Ватра" 19 листопада має символізувати сотні таборових ватер, що палали впродовж 50 років пластування на терені США. Це ще один пластовий спосіб святкування 50-річчя пластової організації – не у формі академії, не численними святочними промовами, а безпосередньо, щиро та зрозуміло для усіх вікових груп.

Святкування 50-річчя Пласту в США розпочалося восени 1999 року та поволі добігає до завершення. Під опікою окремої комісії на чолі із пл. сен. Галиною Кутко випущено компактні диски, касети, відео-фільм „Незмінне обличчя Пласту", поодинокі станиці виготовили ювілейні збірники, готується фотоальбом із короткою історією Пласту в США.

Організаторки імпрези (зліва) О. Кордуба, З. Брожина, А. Федаш.

Юнацтво і старше пластунство готується до „ватри".

Пластова ювілейна ватра 19 листопада має згуртувати не лише пластову молодь східнього побережжя, але також їхніх батьків та приятелів, усіх, кому Пласт близький та дорогий. У цій ватрі має з'єднатися усе, що притаманне пластунам – спів і танець, гумор і драма, а при тому це буде розповідь про пластове минуле, зокрема за останнє півсторіччя. Виконавцями „Ватри" будуть пластуни і приятелі Пласту, а готують її довголітні приятелі пластової молоді Лідія Крушельницька і Рома Прийма-Богачевська.

Організаторами „Пластової Ватри" є три пластунки – Зеня Ковальчин-Брожина, голова комісії програмових святкувань в США, Оксана Кордуба і Адя Федаш. Вони багато попрацювали для підготування цієї імпрези, вважаючи, що треба відсвяткувати 50-ліття пластування у США не лише у тісному пластовому колі, але також в присутності української громади. Саме на неї чекають вони 19 листопада. Квитки на „Пластову Ватру" можна купити в довколишніх пластових станицях, де також можна дістати інформацію щодо автобусів до Кліфтону.

О.К.

25-ліття Канадсько-Української Мистецької Фундації

Канадсько-Українська Мистецька Фундація (КУМФ) в Торонто святкуватиме срібний ювілей – 25-ліття діяльности на мистецько-культурній ниві. Святкування розпочнуться вечором в суботу, 11 листопада, „Прийняттям з шампанським" і переглядом виставки. На вечорі головним промовцем буде Христя Фріленд, заступник головного редактора газети „Глоб енд Мейл", а почесним гостем – Іван Яремко, колишній міністер провінційного уряду Онтаріо, з дружиною. Офіційне відкриття виставки „Основа майбутнього" відбудеться в неділю, 12 листопада, о год. 3-ій по полудні. Виставку відкриє Марія Мінна, посол до парляменту і міністер міжнародної співпраці уряду Канади. Вечором у суботу, 25 листопада, відбудеться зустріч громадянства з мистцями.

Канадсько-Українська Мистецька Фундація розпочала свою діяльність 30 листопада 1975 року. Засновниками і фундаторами були Михайло і Ярослава Шафранюки, добре відомі підприємці і колекціонери. Їхня приватна збірка творів українських мистців, біля 120 праць, стала основою постійної колекції, що тепер нараховує понад 650 експонатів малярства, графіки, скульптури і кераміки.

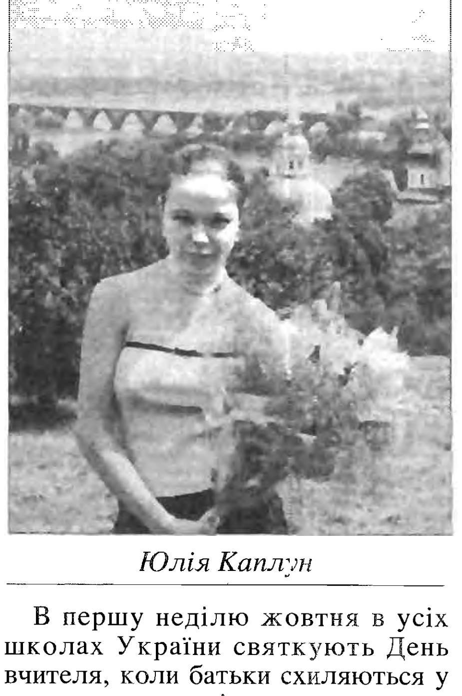
Сприяння розвиткові українського мистецтва в Канаді було і є головною ціллю КУМФу. Тому від самого початку найважливішою діяльністю КУМФу було организування виставок відомих і початкуючих українських мистців з Канади, Америки та країн Західньої Европи, а в останнім десятилітті з України. За 25 років задокументовано 278 виставок. З найголовніших:

1982 рік – Світова виставка українських мистців з участю 88 мистців; 1983 рік – ювілейна виставка творів Якова Гніздовського; 1985 рік – ретроспективна ювілейна виставка творів Мирона Левицького; 1987 рік – виставка українського мистецтва з приватних колекцій Канади і США для відзначення 100-річчя з дня народження Олександра Архипенка; 1991 рік – виставка з нагоди 100-річчя поселення українців в Канаді; 1995 рік – ретроспективна ювілейна виставка творів Михайла Дмитренка, засновника Української спілки образотворчих мистців в Канаді; 1999 – Ювілейна виставка Лео Мола з нагоди 50-ліття творчости в Канаді; 2000 рік – виставка канадських мистців українського походження, організована Українською спілкою образотворчих мистців Канади.

За 25 років постійна колекція КУМФ збагатилася творами, придбаними Я. і М. Шафранюками, як теж подарованими різними жертводавцями-колекціонерами та мистцями. В 1994 році КУМФ

(Закінчення на стор. 17)

День вчителя у школі українознавства ОУА „Самопоміч" в Нью-Йорку

Юлія Каплун

В першу неділю жовтня в усіх школах України святкують День вчителя, коли батьки схиляються у низькому поклоні перед вчителями за їхню самовіддану працю.

Оскільки я походжу з учительської родини, для мене це свято є особливим. Прабабуся і прадідо були все життя вчителями. Прадідусь багато років був директором школи. Бабуся також пішла стежкою своїх батьків, закінчила Педагогічний інститут і працювала довгі роки вчителем фізики і математики. Тепер бабуся є директором однієї зі шкіл Києва в мальовничому містечку Чапаєвці в Кончі-Заспі.

Моя мама закінчила педагогічне училище і працювала вчителем молодших кляс, а по закінченню Педагогічного університету імени Драгоманова, викладала українську мову і літературу. У США мама мусіла змінити свою професію, але ми завжди пам'ятаємо про це свято і вітаємо її квітами.

Великою і приємною несподіванкою було для мене те, що в Америці теж святкують День вчителя. В цьому році я перейшла до іншої школи українознавства – ОУА „Самопоміч" в Нью-Йорку. Ця школа вперше відзначала День вчителів. Організаторами свята були директорка школи Ольга Кекіш і Батьківський комітет школи, який очолює Еріка Слуцька. Для багатьох вчителів і дітей ця подія була великою несподіванкою. Пані директорка та Е. Слуцька заходили до кожної кляси з букетами квітів і з доброю посмішкою щиро бажали здоров'я і творчої наснаги вчителям, які стараються вкласти дітям любов до свого народу, до своєї мови, своїх пращурів, до рідної України.

Для учнів, які приїхали з України, це свято не було несподіванкою, але для дітей, які народжені в Америці і ходять до школи українознавства, було цікаво дізнатися, що існує таке свято на початку жовтня. Я приєднуюсь до всіх побажань і теплих слів на адресу вчителів, з вдячністю за все те, що вони зробили для нас.

Юлія Каплун,
учениця 12-ої кляси

ЛЮДИ ДІЯСПОРИ

Професор Михайло Біда – вчений, патріот, громадянин

Професор М. Біда

Тривала бездержавна доля нашого народу була однією з причин того, що його талановиті сини і дочки змушені були часто шукати притулку в різних закутках планети. Одні з них скоро губилися в чужинецькому середовищі, інші, твердо ступаючи по чужій землі, гідно представляли українське ім'я. До таких гордих синів свого народу належить уродженець села Ульгівка Рава-Руського району професор д-р Михайло Біда, який нині живе в Чикаго. Згідно зі сімейними переказами, рід Бідів заснував козак часів Богдана Хмельницького. Козацький дух передавався наступним поколінням, він пульсує і у свідомості Михайла Біди, який вже має понад 90 років, але не кориться вікові, живе творчим і громадським життям.

Вищу освіту Михайло Біда здобув вже на початку 30-их років, але це був період польської окупації західньоукраїнських земель, тому він, як українець, не міг знайти відповідної праці. Відтак почалася Друга світова війна, яка назавжди розлучила Михайла Біду із рідним краєм. Однак ніщо не могло його відлучити від українства, яке було і є джерелом його сили і оптимізму.

На еміґрації доля зводила його з багатьма визначними особистостями. У США М. Біда й досі тісно співпрацює з українськими науковими і громадськими організаціями. На окреме відзначення заслуговують його наукові праці, зокрема монографія „Основи теорії економії". Поштовхом до написання згаданої праці послужили лекції, прочитані в Українському Народному Університеті в Чикаґо. Саме тому ця книжка мала форму підручника з політичної економії, в якому були використані теоретичні надбання англо-американських, українських і польських економістів. Залучення наукової творчости українських економістів до з'ясування проблем політичної економії – факт позитивний і значною мірою новаторський. Він продиктований патріотичними почуваннями М. Біди. Це засвідчують й інші його дослідження, а саме: „Економічна політика в сучасній державі", „Промисловість України та її значення в економіці СРСР", „Економіка сучасної України", „Українські бізнесмени та їх завдання", „Товариство українських купців, підприємців і професіоналістів у Чикаго" та ін.

Глибоке знання економічної теорії, економічної історії та історії економічної думки підтверджує книга М. Біди „Політико-економічні концепції у світлі історії" . З цієї тематики низка праць професора знаходиться в рукописах, які чекають на видавця. У 1991 році М. Біда видав монографію „Слідами історії роду Бідів-Курилових", яка хоч присвячена історії власного роду, має загально-пізнавальне і виховне значення. У ній вчений висвітлює долю західньоукраїнських родин протягом тривалого історичного часу, дає оцінку подіям і явищам, які мають об'єктивно-науковий і звинувачувальний характер, коли йдеться про поведінку окупантів на українських землях. Особливо ясно вчений визначив зміст господарської політики більшовиків, які насильно відривали справжніх господарів „від їхньої прадідівської землі... й вивозили їх в сибірські ліси". Така політика, пише М. Біда, кваліфікується у світі як злочин і за неї повинні відповідати творці тоталітарної системи „на засадах міжнародного права". Це стосується як московського більшовизму, так і німецького фашизму, вожді яких хотіли зробити з українського народу вічних рабів. Щоб уникнути такої долі, народ повинен жити у власній державі. Держава – це величезне збірне господарство, яким треба вміти керувати, щоб його громадянам дати відповідний добробут".

Наведені слова М. Біда опублікував у 1982 році в книзі „Політико-економічні концепції у світлі історії", але вони й нині є актуальними. Сказане підтверджується званнями і почестями, що ними відзначено М. Біду за багаторічну невтомну і плідну працю. Він був обраний членом Української Вільної Академії Наук у Нью-Йорку, членом Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, членом Українського Історичного Товариства в Америці, професором Польського університету (ПУНО) в Лондоні, членом багатьох американських наукових і політичних інституцій та товариств.

У травні 1985 року президент еміграційного уряду Польщі Едвард Рачинський нагородив професора М. Біду золотим Хрестом Заслуги за наукову і педагогічну діяльність. У 1989 році віцепрезидент Джордж Буш від США відзначив визначного українця Золотою медаллю (Медаль оф Меріт), він разом з дружиною отримав грамоту благословення від Папи Івана Павла II. М. Біда також отримав найвищу відзнаку американського республіканського Сенату (Медаль оф Фрідом). Таку медалю досі отримали тільки президент США Роналд Реґан, Марґарет Тачер, прем'єр-міністер Англії і Чарлстон Гестон з кіностудії „Парамаунт". Відзнаки вченого – це не тільки його особистий набуток, це набуток усіх українців в Україні й на поселеннях, це прояв утвердження українства у світових вимірах.

Професор Біда зробив значні пожертви для українського Національного Музею в Чикаго, в Україну переслав близько 700 книжок на економічні теми, часто публікує статті про українських економістів в американських виданнях.

Хоч наша зустріч і розмова були короткими, але вони залишилися в пам'яті на все життя. У професора Михайла Біди є чого повчитися не тільки з його книжок, але з життєвої позиції вченого, який, перебуваючи десятиліттями в іншомовному середовищі, знає і плекає рідну українську мову, про що, до речі, свідчать його численні наукові праці.

Будучи шанованим і відзначеним найвищими нагородами США, Михайло Біда завжди жив і живе Україною. Все це в сукупності є нашим національним скарбом, джерелом позитивних емоцій і почувань. За це наша велика вдячність професорові Михайлові Біді – вченому, патріотові, громадянинові, і побажання дальших плідних років життя.

Степан Злупко,
д-р економічних наук,
м. Львів

Засідання президії СКУ

21 жовтня ц.р. в Торонто відбулося засідання президії Секретаріяту Світового Конґресу Українців. На засіданні звітували президент, перший заступник президента, генеральний секретар і фінансовий референт. Інформацію про працю СФУЖО подала другий заступник президента О. Соколик. Свої звіти, пляни праці і бюджети на 2001 рік представили голови або представники рад і комісій СКУ: Світової координаційної виховно-освітньої ради, Світової ради Суспільної служби, Наукової ради, Комісії людських і громадянських прав, Комісії спорту і Ради зі справ культури.

На засіданні обговорено проєкт версії СКУ спільного меморандуму про співпрацю між урядом України, Українською Всесвітньою Координаційною Радою і Світовим Конгресом Українців. Проєкт цей члени президії СКУ представлять урядові України і УВКР для узгіднення. Вирішено, що президент СКУ А. Лозинський в листопаді ц.р. відвідає українську громаду в Болгарії і місто Луганське в Україні, а генеральний секретар В. Педенко – українську громаду в Тюмені (Російська Федерація). Також вирішено юридично зареєструвати Світовий Конгрес Українців у Канаді, розподілено загальний бюджет рад і комісій на 2001 рік на окремі ради і комісії і схвалено намір Світової ради Суспільної служби СКУ купити приміщення з Києві для Суспільної служби України.

Заплановано наступні засідання: вужча президія СКУ – субота, 2 грудня 2000 р., 10:30 ранку; президія секретаріяту СКУ – субота, 17 лютого 2001 р., 10:30 ранку; п'ятниця, 1 червня 2001 р., 3:00 по пол. і субота, 20 жовтня 2001 р., 10:30 ранку; пленум секретаріяту СКУ – 1 і 2 червня 2001 р., (початок в п'ятницю, 6:00 вечора з продовженням в суботу рано). Усі засідання відбуватимуться в приміщенні СКУ при 295 College St. в Торонто.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

11 листопада – Товариство українсько-американських професіоналістів і підприємців запрошує на доповідь Івана Гинянського про торгівлю в Україні – у Рамада готелі, **130 Rt. 10 W, East Hanover, NJ.** Початок 0 7:30.

◆

12 листопада – концерт Українського національного ансамблю танцю ім. Г. Верьовки, у Леман центрі Нью-Йорку. Початок о 2-ій годині.

◆

12 листопада – виставка творів Дарії Наумко, Лідії П'ясецької, Мирослави Стойко, Галини Титли і Адріяни Титли-Генкелс, в домівці Товариства „Самопоміч" в Нью-Йорку (98 Друга Авеню).

◆

12 листопада – доповідь Божени Ольшанівської і Володимира Залізка „Міжнародна торгівля жінками й дітьми" в залі католицької церкви у Виппані, Н. Дж., Початок о 12:30.

◆

18 листопада – з'їзд українських журналістів Канади в Торонто, у залі КУМФ: **вул. Блюр захід, 2118.** Поч. о 9-ій год. ранку. Факс для зголошень і порад: **(416) 323-3250.**

◆

18 листопада – храмове свято у Свято-Михайлівській церкві УПЦ КП – **237 Maple Avenue, Uniondale, NY.** Початок о 5-ій по полудні.

◆

19 листопада – відзначення 50-річчя Пласту в Кліфтоні, у приміщенні „Гай-скул": **333 Colfax Ave., Clifton.** Початок о 3 -ій год. по пол.

◆

19 листопада – Літературний міст: Україна – Америка, в галерії УОКЦентру – **700 Cedar Road, Jenkintown, PA** . Початок о 4:30.

◆

23 листопада – День Подяки на Союзівці. Початок о 1-ій по полудні.

◆

3 грудня – вистава „На полі крові" за п'єсою Лесі Українки в Центрі української культури в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Початок о 2-ій по полудні.

◆

10 грудня – екскурсія з Українського музею на виставку „Скитські скарби" до Бруклинського музею. Початок о 11-ій ранку.

◆

Новорічна забава на Союзівці. Замовлення – до 16 жовтня. Тел. **(914) 626-5641.**

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями. Тел. **(973)-292-9800, дод. 3040.**

УКРАЇНА І СВІТ

Заклик до покаяння

Звернення Синоду Єпископів Києво-Галицької Митрополії УГКЦ до духовенства, мирян та всіх людей доброї волі

Уже десятий рік український народ, докладаючи неймовірних зусиль та терплячи труднощі й нестатки, будує власну державу. Значна частина бід, які випали на його долю, це – трагічна спадщина тоталітарного минулого. Разом з тим мільйони людей зазнають штучно створених уже сьогодні, а тому незаслужених труднощів. Йдеться про систематичне затримання переважно мізерної платні, внаслідок чого людину позбавляють плодів своєї праці. Зловживання з боку окремих представників державної влади, деяких приватних працедавців набули в цій ділянці настільки масового і загрозливого характеру, що мовчати про це більше не можна. Тим більше, що розвіялися всі ілюзії, наче це випадкові і тимчасові явища. Реальність сьогодення виявляє глибоку кризу дегуманізованої суспільної свідомости в основоположних підходах до гідности людини і народу. Церква, яка завжди була, є і залишиться з народом, вважає святою справою виступити на захист усіх знедолених співвітчизників і дати моральну оцінку економічному геноцидові народу.

Найважливішим наслідком сучасного становища в Україні є тенденція до вимирання народу, адже кількість смертей стала перевищувати кількість народжень. Люди вмирають через відсутність коштів на лікування, від неякісного харчування. Мільйони зачатих дітей не народжуються – внаслідок абортів.

Офіційні пояснення причин такої ситуації на тлі загальновідомих фактів безкарного обкрадання народу є непереконливими. Процес моральної ерозії влади сягнув в Україні небезпечної межі. За існуючої суспільної пасивности і нерозвинутости громадянського суспільства влада несе основну відповідальність за ситуацію, що склалася в Україні.

Бог, про зв'язок з Яким ми згадуємо в преамбулі Конституції України, відкриває на сторінках Біблії весь жах гріха нашої суспільної системи проти громадян. Згідно з Біблією, невиплачена платня є, по суті, економічним убивством.

Слова Біблії вказують на те, що неможливо збудувати благополуччя на кривді інших, неможливо побудувати заможну державу на зубожінні її громадян. Дотеперішній розвиток економічної ситуації в Україні засвідчує, що багато ділків економіки й досі живуть ілюзіями, намагаючись збудувати Україну в своєму окремо взятому подвір'ї чи окремо взятій кишені вже тепер і будь-якими засобами. Суспільне багатство не твориться і не примножується. Відбувається лише черговий його перерозподіл – цілком аморальний, нерідко поєднаний із замовними вбивствами і фінансовими махінаціями.

Наша Церква молиться за зміни на краще, які розпочнуться зі зміною пріоритетів у суспільній свідомості. Таку зміну християнство називає покаянням. Свого часу наше суспільство задекларувало вибір шляху покаяння, але не пройшло через нього. Наші підходи до гідности людини, її прав не змінилися. І як наслідок, нічого не змінилося в наших людських та економічних відносинах. Якщо ми піднімемося духовно і морально, то цей процес неодмінно супроводжуватиме наше культурне і матеріяльне піднесення. Як християни, ми завершуємо наше звернення не мотивами розпачу й зневіри, а мотивами надії й оптимізму, які спираються на Божу благодать і підтримку, 1000-літній досвід і християнську історію нашої Церкви та народу. В цій історії неодноразово підносила голову спокуса матеріялізму, споживацтва, лінивства й бездуховности, щоб отруїти здорову, християнську за своєю суттю душу народу. Проте народ у скрутні хвилини завжди виявляв справжню мудрість і надавав перевагу християнським вартостям. Це рятувало його і додавало життєвих сил. Сподіваємося, що так буде і тепер.

Від імені Синоду Єпископів Києво-Галицької Митрополії Української Греко-Католицької Церкви – Любомир Гузар, Єпископ-помічник глави Української Греко-Католицької Церкви.

Львів, 10 жовтня 2000 року

Острозька академія навчатиме молодь християнської етики

Після надто тривалого монопольного панування лицемірної комуністичної моралі в Україні настав час духовної пустки, у якій молодь практично надана сама собі.

У пошуках нових засад морального життя нове покоління зазнає впливу сумнівних світських течій, прилучається до наркотиків, пияцтва, сектантства, втрачає віковічні засади пошани до старших, до праці, не має віри в Бога. За складних умов, що склалися на духовній площині України, було б передчасно впроваджувати повсюдне біблійне навчання, тому педагоги, стривожені ситуацією, розпочали навчання молоді засадам християнської моралі, які виходять з біблійних настанов.

Ініціятором цієї справи в Україні став університет «Острозька академія», який за останні 5 років провів вже шість міжнародних науково-практичних конференцій циклу «Виховання молодого покоління на принципах християнської моралі в процесі духовного відродження України». На конференціях 1200 науковців з України, Білорусі, Росії, США, Канади, Польщі, Норвегії, Великої Британії, Туреччини, Швеції виголосили і заслухали 400 доповідей з теології, християнської філософії, психології та інших дисциплін. В наслідок цього з 1999 року у Рівненській області, а також в інших областях України, почалося спершу експериментальне, а далі й обов'язкове вивчення в школах засад християнської етики.

Учителів з цього предмету готує наша академія. Для цього ми відкриваємо факультет християнської етики, який діятиме за рахунок оплати навчання студентами і допомоги спонзорів. Уже навчаються 98 студентів. Проте для оснащення факультету, оплати викладачів, створення бібліотеки, забезпечення учнів гуртожитком потрібно 12 з половиною тисячі долярів. Враховуючи важливість цього проєкту для майбутнього України, ми просимо доброзичливців про допомогу. Наша адреса: Університет «Острозька академія», вул. Семінарська, 2, 35800 м. Острог, Рівненська область, Україна. Тел. (03654) 22-949. Е-пошта: vmzhukov@uosa.uar.net

Пожертви (вони дістануть звільнення від податків) можна надсилати до Української Євангельської церкви в Юніоні, Н.Дж.: **2208 Stanley Terrace, Union, NJ, 07083** з позначкою **Ostrog.**

Василь Жуковський,
проректор університету

Відкриття факультету християнської етики в Острозькій академії. За катедрою – українські викладачі з США доктор психології Павло Поліщук і доктор богослов'я Леонід Якобчук

Засновано Фонд ім. Вячеслава Чорновола

Український Конґресовий Комітет Америки нагородив посмертно Шевченківською Грамотою Волі Вячеслава Чорновола. Вручення відбулося під час XVIII Конґресу УККА в Чикаґо, учасником якого була Атена Пашко, дружина В. Чорновола. У своєму виступі вона повідомила громадськість про новозаснований Міжнародний Благодійний фонд ім. Вячеслава Чорновола і, зокрема, сказала:

– Перебуваючи короткочасно в Америці на запрошення Українського Конґресового Комітету Америки, який вручив мені високу нагороду – Шевченківську Грамоту Волі, що її вдостоївся мій покійний чоловік Вячеслав Чорновіл, висловлюю ще раз подяку Конґресові УКК, зокрема його колишньому голові Аскольдові Лозинському. Одночасно з тієї ж нагоди хочу повідомити від себе українську громаду про створення Міжнародного благодійного фонду Вячеслава Чорновола з осідком у Києві. Президентом Фонду обрано мене. Засновниками фонду стали видатні політики України, громадські діячі, друзі, представники української діяспори – Богдан Бурачинський, Володимир Баранецький, Богдан Ткачук, Борис Вжесневський, Осип Зінкевич.

Завданням фонду є увіковічнення імені та пам'яті національного героя, будівничого української держави Вячеслава Чорновола, поширення його політичних та етичних принципів.

Для здійснення статутних завдань фонд, в установленому законодавством порядку, надаватиме в першу чергу допомогу у виданні публіцистичної спадщини Вячеслава Чорновола, встановлюватиме наукові і мистецькі та студентські стипендії Вячеслава Чорновола, братиме участь у заходах з відродження української духовности та інших гуманістичних акціях, спрямованих на зміцнення Української держави. Будемо сердечно вдячні за підтримку та посильну допомогу у нашій спільній справі. Хай у тому допоможе Бог.

***P.S.:** Подаємо координати фонду: Міжнародний Благодійний Фонд ім. Вячеслава Чорновола Україна, 01025, м. Київ, вул. Володимирська, 6, а/с – 211. Тел./факс – 229-24-23, р/р – 260083012912, ГОУ ПІБ України м. Києва, МФО – 300012, ЗКПО – 21709412.*

International Charitable Fund of Vyacheslav Chornovil Ukraine, 01025, Kyiv Volodymyrska str. 6, P. O. Box 211. Tel./fax 229-24-43, account 260083012912, Prominvestbank of Ukraine Kyiv, VFO – 300012, ZKPO – 21709412.

В ім'я духовного...

(Закінчення зі стор. 5)

– Коли розпочалася війна Гітлера із Совєтським Союзом, я перебував у Берліні, де навчався на медичному факультеті університету. Була пора студентських вакацій, і я вирішив будь-що вертатися додому, щоб побачитися після довгої розлуки з батьками, братами, своїми односельчанами. Невдовзі дістався до Кракова й на кілька днів зупинився у Лепких. Перед самим від'їздом на Україну, а це було, якщо не помиляюся, 11 липня, зайшов попрощатися з Богданом Лепким. Письменник сидів у своїм кімнаті на улюбленім тапчані. Одягнений був по-домашньому. Виглядав дуже втомленим, змученим хворобою і переживаннями. Розпитував мене, як я думаю добиратися додому, яким маршрутом і з ким. Розмірковував вголос, кого ще зможу застати зі спільних знайомих в живих після большевицького терору. До нього дійшли вже перекази про закатованих у совєтських тюрмах напередодні і в перші дні війни представників української інтелігенції, священиків, національно свідомих селян, малолітніх дітей. Під час нашої останньої розмови я сказав, що хотів би його зфотографувати. Ось так доля подарувала мені нагоду зробити останню прижиттєву світлину поета. А через два тижні, коли я вже був у своєму рідному селі, до Жовчева надійшла трагічна вістка про смерть Богдана Лепкого.

– Попросив би Вас розповісти про архів письменника, адже Ви довгі роки були та й до сьогодні є його опікуном.

– Незадовго до приходу Червоної армії до Кракова, десь у середині серпня 1944 року, син Богдана Лепкого Ростислав відібрав найцінніші матеріяли з батькової спадщини, спакував їх у 14 картонних коробках і відправив до Відня. Тут, у самому центрі міста, недалеко катедри св. Стефана, у будинку о. Лонкевича, що колись працював священиком у Потуторах коло Бережан, архів пролежав до осени 1945 року. Напередодні вступу совєтських військ до австрійської столиці о. Лонкевич вимушений був поспішно виїхати з міста й подався на захід. На жаль, він не зміг прихопити із собою чималий архів Богдана Лепкого. Справою порятунку літературної і мистецької спадщини письменника зайнявся колишній його студент, один із чільних діячів ОУН – Микола Климишин... Отримавши ключі з рук Ростислава Лепкого від приміщення, де зберігався архів, Микола Климишин зайнявся його вивезенням із території, контрольованої більшовицькими військами. Одного вечора його люди поїхали машиною до Відня, завантажили її картонними пачками, а зверху засипали вугіллям і благополучно перевезли безцінний скарб в американську зону. Звідти архів доставили у містечко Розенгайм, де ним заопікувався Ростислав. З переїздом дітей Лепкого до США за океан помандрував і його архів. Довгі роки він зберігався у невеличкому помешканні сина у Нью-Йорку. Після смерти Ростислава на прохання його дружини Анни і молодшої сестри Софії (старша – Наталя померла у 1950 році) я перебрав архів під свою опіку і перевіз його у Коал-Ситі.

– Відтоді Ви стали не лише хранителем сімейного скарбу Лепких, але зуміли дати йому, так би мовити, друге життя. Маю на увазі численні виставки, які Ви влаштовували разом із дружиною у різних містах Північної Америки.

– Так, з метою популяризації імені й творчости Богдана Лепкого я і моя покійна дружина Ліда організували у 70–80 роках пересувні виставки у містах найбільшого поселення українців. Першу таку виставку ми провели восени 1973 року в Чикаґо спільно з Літературним фондом ім. І. Франка, який очолював видатний громадський діяч діяспори, професор Адам Антонович. Подібні пересувні виставки ми влаштовували у Клівленді, Дітройті, Філядельфії, Едмонтоні, Торонто та в інших містах США і Канади. Кожна з них супроводжувалася мистецькою частиною і розповідями сучасників письменника про його життєвий і творчий шлях.

– У неділю, 19 листопада, з ініціятиви Літературного фонду ім. І. Франка у Чикаґо відбудеться урочистий захід з нагоди чергової річниці від дня народження Богдана Лепкого. Що Ви хотіли б сказати нашим читачам з цієї нагоди?

– Приємно, що святкову імпрезу по вшануванню письменника заініціювала ця поважна мистецька інституція, яку нині очолює невістка покійного професора Адама Антоновича – Орися Антонович. Літературознавчу доповідь про Богдана Лепкого виголосить гостя з Клівленду, журналістка Катерина Немира. Радий також, що у цьому громадському заході виявили бажання взяти участь представники нової хвилі еміґрації. Фактично їхніми мистецькими силами буде дано концерт на два відділи. Популярні у народі пісні авторства братів Богдана і Левка Лепких, а також ориґінальні музичні твори на вірші Богдана Лепкого виконуватимуть артисти Львівської філярмонії Богдан Косопуд та Василь Матвіїв, солістка Олена Новик, скрипалька Дарія Городиська. У концерті візьме участь хор „Благовість", створений минулого року при храмі святих Володимира і Ольги. Цікавими, сподіваюся, будуть номери програми у виконанні учнів школи св. о. Миколая і „Рідної школи". Я теж візьму посильну участь у святі. Думаю влаштувати виставку, присвячену письменникові. Але вона буде набагато більшою й цікавішою від тієї, яку бачили чикаґівці понад чверть віку тому. На ній будуть представлені не тільки ориґінальні прижиттєві й діяспорні видання творів Богдана Лепкого (до речі, чимало з автографом самого автора), але також і ті, які видрукувані уже в незалежній Україні.

Відвідувачі виставки матимуть змогу побачити численні моноґрафії, науково-дослідницькі праці, ориґінальні статті, розвідки, дослідження про життєвий і творчий шлях письменника, поета, громадського діяча, що вийшли в останні роки з-під пера вчених і науковців, студентів і учнів гімназій. Крім того, любителі живопису матимуть нагоду побачити малярські полотна роботи прославлених художників, приятелів Богдана Лепкого – Петра Холодного, Олекси Новаківського, Осипа Куриласа речі із архіву письменника.

Користуючись нагодою, хотів би через „Свободу" запросити на цю святкову імпрезу усіх шанувальників творчого генія Богдана Лепкого і просто любителів красного письменства.

Чикаґо

Україна і події...

(Закінчення зі стор. 5)

миру і співробітництва. Близький Схід важливий тим, історично так склалося, що тут живуть різні народи, є різні релігії, він є потенціялом в економічному розвитку наступного тисячоліття. Тому, не дивлячись на сьогоднішні протиріччя, немає альтернативи мирові, нормальному розвитку. Саме тому европейське співтовариство, Сполучені Штати Америки, ряд арабських країн роблять все можливе, щоб повернути ситуацію під контролю. Але розвиток подій залежить від багатьох векторів: політичних, економічних, етнічних. На жаль, вузол тугий, але ми розраховуємо на те, що і Ізраїль, і Автономія знайдуть сили, політичну волю, мудрість, щоб припинити безладдя і повернутися до переговорів.

– Як ви оцінюєте ролю Єгуда Барака і Ясіра Арафата? Чи вони мають вплив на своє оточення?

– Безумовно. Це – визначні політики із значним досвідом. Ясір Арафат – людина, яка пройшла складні життєві трансформації, лавреат Нобелівської премії за мир. Барак – неординарний політик. Але слід врахувати, що вони діють не в умовах лябораторних досліджень, а в умовах реальної внутрішньої, досить складної ситуації, кожний – серед свого оточення. Досить не простого. У Є. Барака – складна внутрішня ситуація, і опозиція має рішучі наміри. Та й в оточенні Арафата не все гаразд. Тому дати однозначну оцінку цим лідерам і визначити їхні подальші кроки важко.

– Дякую, Дмитре Юхимовичу, за час, який ви знайшли для „Свободи".

Тель-Авів–Єрусалим

Про тата – з любов'ю

Володимир Барагура з дочками Христиною (зліва) і Дзвінкою

8 листопада ц. р. нашому батькові Володимирові Барагурі, сповнилося 90 років. Він понад 40 років редаґував дитячий журнал „Веселка", яку ми називали його „улюбленою дитиною", писав статті до „Свободи", їздив з авторськими вечорами по містах США і Канади, доповідав на різні теми, допомагав іншим редаґувати їхні праці, брав участь у сходинах товариства „Самопоміч", в якому був секретарем кілька років. Все це він робив поза своєю щоденною основною працею. Він був добрим, дбайливим батьком.

У перші, найтяжчі роки в Америці наші батьки важко працювали і постійно втомлювалися, але завжди знаходили час на спілкування з дітьми. Від батька ми вперше почули пісні „Ти не дивись на мене так сумно", і „Як почуєш вночі", а від нас тато навчився дитячих англійських пісень. Батько читав нам книжки „Син України" і „На Уходах".

Наш батько постійно піклувався про те, щоб ми гарно розмовляли українською мовою, якнайбільше знали про Україну, були чемними, правдивими, шанували маму, яка теж мусіла тяжко працювати.

Однієї неділі, коли батько був в доброму настрої, ми його намовили грати у карти.

Пустуючи, ми зробили йому зачіску „старої панни". Раптом хтось застукав у двері. Тато, забувши як виглядає, пішов відчиняти двері. То був учитель української мови з нашої школи св. Юра І. Близнак, який часто бував у нас, беручи від батька матеріяли для підготування дитячих свят.

Ми вибухнули сміхом, плескали в долоні, підскакуючи з радости, а вчитель не міг оговтатись з подиву.

Такий наш тато – веселий, працьовитий, простий. Ми, його діти, зять і внуки бажаємо йому „Многая і Благая літа".

Дзвінка Барагура-Брикович
Христя Барагура-Дякунчак

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО

Проф. Олександер Мезько-Оглоблин (1899 - 1992)

Любомир Винар, президент УІТ

Українському Історичному Товариству виповнилося 35 років

Любомир Винар,
президент УІТ

Українське Історичне Товариство (УІТ) – гідний спадкоємець найкращих традицій української історіографії XX століття відзначає своє 35-ліття. Сьогодні УІТ розгортає діяльність в Україні, США, Канаді і Західній Европі. 1999 і 2000 – це винятково важливі роки в історії УІТ. У 1999 році відзначено століття з дня народження проф. Олександра Мезька-Оглоблина – плідного українського історика і першого президента УІТ, а в 2000 році за ініціятивою УІТ відбувся в Чернівцях перший Міжнародний конґрес українських істориків з участю 320 дослідників – це винятково важливе досягнення, якщо йдеться про співпрацю між українськими науковими установами і університетами в Україні і на Заході. На конґресі визначено пріоритети дальшого розвитку української історіографії.

Під сучасну пору УІТ є першим міжнародним товариством українських істориків, яке вже довгі роки розбудовує українську історичну науку на Заході і в Україні. Одночасно „Український Історик" став представницьким міжнарод-

(Закінчення на стор. 17)

Історичне товариство і Україна

Алла Атаманенко,
секретар УІТ

Українське Історичне Товариство ім. М. Грушевського поширило свою діяльність в Україні від часу здобуття нею незалежності. При університетах та академічних установах діють осередки Товариства. Найдавнішими з них є Галицький та Київський, пізніше постали осередки в Острозі (голова проф. М. Ковальський), Дніпропетровську (голова проф. Г. Швидько), Дрогобичі (співголови доц. Є. Пшеничний та доц. Л. Тимошенко), Львові (голова проф. Л. Зашкільняк), Чернівцях (голова проф. Ю. Макар), Харкові (голова проф. В. Кравченко), Одесі (голова доц. В. Хмарський), Луцьку (голова доц. С. Гаврилюк), Запоріжжі (голова доц. А. Бойко). Головними засадами їх діяльності є дослідження і популяризація істо-

(Закінчення на стор. 17)

Ювілей проф. О. Мезька-Оглоблина

У 1999-2000 роках відзначено століття з року народження проф. О. Оглоблина, першого, а згодом, почесного президента УІТ і найближчого співробітника „Українського Історика". Олександер Оглоблин був видатним будівничим українського наукового життя на Заході і в Україні. У зв'язку з ювілеєм створено Міжнародний комітет при президії УІТ, головним завданням якого є видання найважливіших праць і архівних матеріялів вченого в Україні, а заразом проведення наукових конференцій в Україні, США, Західній Европі і Канаді.

Створено спеціяльно видавничу комісію для видання монографій О. Оглоблина (голова Л. Винар, секретар А. Атаманенко). Щойно появились твори історика „Люди Старої України та інші праці", „Гетьман Іван Мазепа і його доба", „Досліди Богдана Хмельницького та його держава". Добровільні пожертви на видання наукових праць і архівних матеріялів просимо надсилати на адресу: **Ukrainian Historical Association Publication Fund (O. Ohloblyn) Kent, Ohio, 44240, USA.** Добровільні пожертви на видавничий фонд УІТ можна відтягати від федерального податку. Меценати видань отримають усі публікації історика безкоштовно.

Жертводавці на Фонд УІТ і "Українського Історика"

Управа УІТ висловлює щиру подяку усім жертводавцям на Фонд УІТ. Цей список охоплює жертводавців від січня 1999 року до липня 2000. Пожертви в Америці можна відтягати від державного податку. Жертводавці, які зложать пожертву в сумі 1,000 дол. або більше, стають членами-фундаторами УІТ, від 500 до 999 дол. - членами-меценатами, від 300 дол. - членами добродіями, від 100 дол. - членами-прихильниками.

США *(USD)*
10,000 - Ксеня Антипів (на допомогу музеям М. Грушевського у Києві та Львові);
4,500 - Кредитова Спілка "Самопоміч" в Нью-Йорку;
по 4,000 -д-р Любомир Винар і мгр. Анна Винар, мгр. Ростислав Кузьмич;
по 1,000 - Фундація "Спадщина", банк "Певність" (Чикаго), д-р Ю. Куляс – "Самопоміч" в Клівленді, д-р Теодор Мацьків, д-р Ярослав і Лариса Музички (на видання УІТ і Острозької Академії);
850 - інж. Орест Небеш;
600 - Науковий Фонд асоціяції професорів (конґрес);
по 500 - Олександер Скоп, д-р Марія Фішер-Слиж, М. Мацьків, інж. Юрій Чопівський, Українсько-Американська Координаційна Рада (конґрес);
по 300 - Лариса Музичка, д-р Осип Мартинюк, Андрій Сольчаник;
250 - „Самопоміч", Мишиґен, М. Мацьків;
по 200 - Андрій Сольчаник, М. Коць;
120 - Андрій Муляк;
по 100 - д-р Олександер Лист, Дарія Кузик, Дарія Миндюк, Ліда Стебельська, Ярослав Березовський, Анна Політило, д-р М. Дейчаківський, мгр. М. Француженко, О. Бабійчук, д-р Петро Пшик, Андрій Маринюк, В. Шиприкевич, Борис Галаган, інж. Тарас Козбур, Єпископ В. Лостен, Ксеня Антипів;
70 - д-р М. Новосад;
по 60 - Андрій Прадищук, М. Сеньків, Зіновій Туркало, Оксана Мостович, Микола Сорокліт, Л. Хомяк, д-р М. Дейчаківський, д-р Стефан Ничай;
по 50 - мгр. Михайло Середович, д-р А. Лист, д-р М. Мудрак, д-р М. Ленцик, Михайло Бохно, д-р Б. Шебунчак;
по 40 - інж. В. Виннич, д-р М. Новосад, Ярослав Гайвас, Е. Филипович, д-р Степан Олійник, д-р Петро Грицак, д-р Олекса Біланюк, Лев Хомяк, І. Коцур, д-р Роман Барановський, Євген Филипович, д-р Н. Дейчаківський;
по 35 - д-р П. Грицак, д-р М. Біда;
по 25 - Галина Мацьв, Е. Корлятович, д-р С. Ничай, О. Кобаса, д-р Б. Шебунчак, д-р Б. Козел, інж. В. Виннич, Марія Кротюк, д-р Мирослав Прокоп, інж. Роман Грабець, Юрій Лютий-Лютенко;
по 20 - Володимир Процик, Дмитро Грушецький, О. Ковбаса, Хр. Кандюк, В. Балабан, І. Туркало, І. Витвицький, В. Оренчук, інж. Демян Ліщинський;
15 - д-р В. Лизогуб;
12 - Лариса Пріцак;
по 10 - інж. В. Дмитріюк, І. Іваницький, Мотря і Євстахія Мілянич, Сидір Тиміш, д-р Святослав Трофименко;
5 - М. Сеньків.
Мгр. Василь Шуя зібрав на збіркові листи – **219, 170 і 160.**

Фонд на видання УІТ і "Українського Історика" колишніх учнів з гімназії в таборі "Орлик" в Берхтесґадені

Відбулася зустріч колишніх абітурієнтів і учнів з української гімназії в таборі "Орлик" з нагоди відзначення 50-ліття останньої берхтесгаденської матури. Усі учасники зустрічі призначили датки на видання "Українського історика" і "Людей старої України" проф. О. Оглоблина. Збірку перевела мгр. Ольга Зелена з Торонто, за що складаємо щиру подяку.

США *(USD)*
370 - готівка зі з'їзду;
350 - інж. Володимир Шарко (залишилося із вступів);
250 - Марія Мурована;
200 - Любомир Винар, Богдан Турченюк;
по 100 - Володимир Шарко, Олекса Шевченко, Володимир Логуш, Томас Гайда, Володимир Дмитріюк, д-р Л. Романків, Аня Ґалуга, Ольга Зелена, Віра Сендзік, Лариса Музичка, Ігор Гайда, Христя Лисобей, Христя Масюк, Софія Зайнігер, Таня Тершаковець;
по 75 - Лариса і Володимир Пенцаки;
по 50 - Ольга Савчук, Дарія Елиїв, Мирослав Шмігель, Юрій Клюфас, Юрій Слюсарчук, Михайло Шумило, Віра Кушнір, Ліда Ярошевич, Інга Шморгун;
по 40 - Роман Левицький, Богдан Марків, Христина Голубець, Омелян Мурий;
по 25 - Гелена Мацьків, Олена Мацьв, Марта Турчин;
по 20 - Богдан Федорович, Віра Вальницька, Ніна Федорович, Євген Пакуш, Віра Салевич, С. Кульчицька, Роман Савицький, Юрій Олійник, Ігор Лисий.

Канада - Берхтесґаденський фонд (в канад. долярах)

по 100 - Мирослав Івасиків, Маргарета Дякун, Марта Фіцалович;
по 50 - Анна Ігнатович, Орися Павич, Орися Гарач, Богдан Ковалюк;
по 25 - Богдан Гарух, Марія і Нестор Левицькі, Богдан і Мотря Ковальчики, Ярко Салдан.

Збірка Оксани Федорович (з дому Логуш) на Фонд УІТ-УІ

Управа Товариства складає щиру подяку п. Оксані Федорович за її ініціятиву і переведення збірки на Видавничий Фонд УІТ.

400 - Українська Кредитова Спілка "Будучність" (Воррен, Міч.);
по 250 - д-р Богдан і Марія Заревич, Українська Мишиґенська федеральна кооператива "Самопоміч";
200 - Богдан і Оксана Федорович;
по 100 - Данило і Дарія Завадівські, Любомир і Дарія Курилки, Стефан і Анна Феденки, Іван і Анна Дутки;
по 50 - Юрій і Зеновія Юрків, Маріян і Долна Тедорович, Петро і Варвара Куций, Роман і Арета Стадник, Маріян і Христина Юзич;
по 25 - Любомир і Наталка Гевки, Ольга Соловій, Микола і Марія Михальчаки, Іван Сливка, Олександер і Зеновія Серафими, Микола і Надія Лаврини, Катруся Кізима, Володимир і Романа Дигдали, Микола і Катерина Устан;
по 10 - Т. Петрина, Ігор Сеник, Ірена Трипецька.

КАНАДА (кан. дол.) - до 31 липня 2000 р.

5000 - Із спадку д-ра М. Небелюка, члена-мецената УІТ в Торонто);
300 - о. Я. Гаймантович;
200 - Кред. спілка "Будучність" (Торонто);
по 100 - Дарія Винників, Українська Народна Каса (Монреаль);
50 - Дарія Винників;
по 40 - Михайло Грабовський, Дарія Бродгид, д-р Василь Сірський, Роман Стахів, Мирослав Кальба;
30 - Дарія Бродгид;
25 - Микола Більчак
10 - Петро Саварин.

АВСТРАЛІЯ (австр. дол.)
1000 - Фундація українознавчих студій в Австралії.

Усім жертводавцям Управа УІТ складає щиру подяку!

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Роман Гурко: „Літургія-2000"

Великі готування християнських громад до святкувань 2000-ліття Христового Різдва подали думку нашому композиторові завершити свою Службу Божу, яку він почав писати у 80-их роках, і закріпити за твором титул „Літургія-2000". Цей титул, як каже Роман Гурко, є вкладом у відзначення двотисячного ювілею Різдва Христового.

Бездоганний комп'ютерний набір партитури здійснив відомий композитор Зенон Лавришин, подаючи динамічні знаки й темп окремих частин. „Літургію" записано на компакт-диск і її можна знайти в українських крамницях. Перше виконання „Літургії" відбулося в соборі св. Володимира й Ольги у Чикаго 16 липня. Службу відправив о. митрат Іван Кротець у сослуженні о. Ярослава Мендюка, з професійним американським хором „Schola Cantorum" під проводом Майкеля Томпсона. В Службу входять три антифони і всі частини, включно з „Вірую", на текст, поданий в „Благовіснику" з 1966 року.

Музика визначається гарними мелодіями, а її характер породжує благотворний вплив, якого ми, звичайно, осягаємо у щирій молитві в Божому храмі. Музика „Літургії" написана на базі церковних ладів, а її мелос справляє враження давніх епох. Такого засобу наші композитори не уживали, тому Служба Божа Романа Гурка є унікальною та, мабуть, останньою і найкращою Літургією XX століття.

Роман Гурко народився 1962 року в Торонто, Канада, працює як професійний оперний режисер, але знайшов час і наснагу створити високоякісну церковну музику. Християнський світогляд Роман завдячує родичам, а по смерті батька його духовним порадником став його стрийко мітрат Теофіль Гурко, пам'яті якого присвячена „Літургія-2000".

Компакт-диск Літургії виконаний на високому мистецькому й технічному рівні. Його можна використати для показу української культури чужинцям (варто й подарувати міським бібліотекам). Не меншу вартість диск принесе українській спільноті, зокрема людям, що мешкають далеко від наших скупчень та церков. Та навіть людям, що живуть в парафіях, такий різдвяний подарунок буде до речі. Коли вони з якоїсь причини не будуть в церкві, то маючи диск, зможуть вислухати Службу Божу в найкращому виконанні.

Для придбання партитури „Літургії-2000" можна звернутися до композитора: **Roman Hurko; 580 Christie St., Toronto, Ont. M6G 3E3, Canada.**

Богдан Марків

Виставка картин В. Макаренка у Вашінґтоні

20 жовтня ц. р. в мистецькій ґалерії Алли Роджерс, що у Джорджтавнській дільниці американської столиці, відкрито виставку олійних картин видатного українського мистця Володимира Макаренка.

Володимир Макаренко народився 1943 року в селі Нова Пушкарівка поблизу Дніпропетровського. Навчався в мистецьких школах Дніпропетровського, Ленінграду. Жив у Таллінi і Парижі.

Твори Володимира Макаренка символічні; мистець часто звертається до релігійних та історичних тем. На відкритті виставки був присутній сам мистець, який пояснював зацікавленим відвідувачам значення окремих символів на своїх картинах.

Виставка триватиме до 20 листопада ц. р.

Володимир Макаренко: „Мадонна" (олія на полотні).

Чудовий подарунок дітям України – „Пригоди Чап-Чалапа"

Українській громаді в Америці не треба розповідати про ЕКА – талановитого мистця Едварда Козака: його гумористичний журнал „Лис Микита" і досі є неперевершеним в цьому жанрі. Незабутні й твори для дітей, які вийшли з-під пера і олівця мистця: для дітей він малював і писав веселі віршики, й усі ті його твори друкувалися у дитячому журналі „Веселка" – аж до останнього числа цього популярного у діяспорі видання. А от в Україні, з відомих причин про нього знають менше. Цю прогалину вирішила заповнити керівник Українсько-американської видавничої фундації „Українська книжка" Любов Дмитришин-Часто, яка підготувала до друку і видала дитячу книжку Едварда Козака „Пригоди Чап-Чалапа".

Книжку відкриває розповідь про автора, яку теж написала Л. Дмитришин-Часто, та вірш-привіт на його 90-ліття, написаний від імені малих читачів „Веселки". Художнє і комп'ютерне оформлення нового видання виконали Еріка і Степан Слуцькі в Нью-Йорку, а видрукувано книжку в Україні.

Книжка призначена, звісно, не тільки для дітей в Україні, а й в Америці, тому що вони народилися у часі, коли вже немає ЕКА, а дитячої книжки потребують в такій же мірі, як колись потребували їхні батьки та дідусі.

Поява цієї веселої книжки про незабутнього Чап-Чалапа викликала великий інтерес, і перші привезені книжки розійшлися миттєво. Певна кількість їх буде ще привезена до Америки й колишні маленькі читачі, а тепер уже батьки та матері, дідусі та бабусі, зможуть придбати книжку для своїх дітей чи внуків.

„Свобода" плянує найближчим часом видрукувати розповідь про пригоди Чап-Чалапа – за новим виданням. Саму ж книжку можна буде придбати в Америці за адресою: **18 Briarwood Road, Jersey City, NJ, 07305.**

Концерт талановитих мистців

Я мала щастя бути на концерті скрипаля Олега Криси і його дружини піяністки Татяни Чекіної – у вівторок, 10 жовтня. Концерт відбувся в будинку школи Істмана університету в Рочестері, Н. Й. В програмі були сонати Бетовена, Віліяма Вальтона, Френсіса Павленса – всі три для скрипки з фортепіяном. Відтак – „Партіта" Вітаутаса Баркаускаса для скрипки – сольо, і в кінці – фантазія Ґершвіна-Фрольова на теми з його опери „Porgy and Bess", 1935. Ця остання була рочестерською прем'єрою і присутнім дуже подобалася.

Що ім'я скрипака широко відоме, свідчила повна-повнісінька заля слухачів, які з ентузіязмом оплескували кожну точку програми. Між публікою були й українці, любителі музики.

Треба підкреслити, що в програмі було зазначено, що Олег Криса – це українсько-американський скрипак. Свій американський дебют мав ще у 1971 році в „Carnrgie Hall" і відтак виступав там знову після 18-ти років. Він колишній студент Давида Ойстраха, протягом багатьох років виступав у різних країнах, тепер є професором скрипки в Eastman School of Music у Рочестері, Н. Й. Численні композитори написали свої твори спеціяльно для нього. Його дружина, знаменита піяністка Татяна Чекіна, виступає часто разом з ним і записала багато творів на пластинки. Виступала часто також як солістка, зокрема виконавиця творів Лятошинського.

На закінчення концерту, на настирливе домагання публіки, скрипак виконав „Скерцо-Тарантеллу" Венявського – при акомпаньяменті дружини.

Любов Цегельська

Молода „Бесіда", але популярна

Нашій „Бесіді" сповнилося вже три з половиною роки від заснування. Її сходини відбуваються кожної середи в приміщенні Товариства „Самопоміч" в Нью-Йорку.

Назву „Бесіда" ми узяли з передвоєнної львівської „Бесіди", яка була популярною серед львів'ян.

Нюйоркську „Бесіду", щоб була цікавою і доступною для інших, засновано на дуже простих засадах. Членства, як такого, немає. Охочі послухати розмови чи завести дискусію можуть зайти і брати участь. Свобода слова запевнена, з однією умовою – не ображати супротивника. Тематика у нас широка, від громадських, суспільних тем до політичних, світових.

На наших вечірках вже побували громадсько-політичні діячі Києва і Львова. На зустрічі приходять до 20 осіб. Є надія, що наша „Бесіда" буде продовжувати свою діяльність. Запрошуємо нових людей до розмов.

Олександер Мотиль,
Нью-Йорк

Найдовший у світі ланцюжок танцюристів

5000 любителів народних танців утворили в естонському місті Виру живий танцюючий ланцюжок довжиною 2183 метри. Досягнення знято на відеоплівку, яку надіслано до популярного довідника Ґіннесса. Естонія в „Книзі рекордів Ґіннесса" згадується у зв'язку з тим, що до війни тут виробляли наймiцнішу горілку в світі, а також у зв'язку з тим, що естонська мова є єдиною мовою, в якій в одному слові зустрічаються чотири однакові голосні літери підряд.

ЗВІДУСІЛЬ

Перші люди на „Альфі"

На міжнародну орбітальну станцію „Альфа" прибула перша обслуга – американець Билл Шепард і космонавти з Росії Сергій Крикальов та Юрій Гідзенко. Стикування російського корабля „Союз" з „Альфою" відбулося без ускладнень. Ця залога перебуватиме не орбіті 4 місяці, перевіряючи справність трьох вже змонтованих сегментів станції. Монтування решти закінчиться у 2006 році.

Лист моряка до родини – „державна таємниця"

У Санкт-Петербурзі, Росія, відбувся похорон піднятого з підводного корабля „Курск" капітана Колесникова. При домовині був напис з його передсмертного листа: „Видається, що жодного шансу немає. Маю надію, що хтось це прочитає. Не впадайте у відчай". Проте матері і вдові капітана адресованого їм листа не передано, лише адмірал Куроєдов зачитав уривки з нього на зібранні родин загиблих. Весь лист оголошено державною таємницею. Військовий експерт Ігор Грязнов, який брав участь у розпізнанні тіла капітана, сказав, що у його листі були слова: „Нас вбили". Один з членів корабля „Пьотр Вєлікій" сказав, що бачив над „Курском" щось схоже на атомовий гриб – після запуску торпеди нового типу, яка, очевидно, влучила у ціль.

Національна індустрія здорового харчування

У Києві відкрилася міжнародна виставка „Харчування та життя у XXI сторіччі" українських і закордонних виробництв. Головною метою виставки є пришвидшити створення сприятливих умов для розвитку національної індустрії здорового харчування і підтримати вітчизняних виробників.

Росія обмежує Лукашенка

Російський концерн „Газпром" зменшив на 10 відсотків поставки газу до Білорусі, яка заборгувала за газ 274 млн. долярів. Лукашенко спершу погодився видати концернові облігації на 100 млн. долярів, а решту боргу покрити товарами, але обіцянки не дотримав.

Сон і вага тіла впливають на довголіття

Якщо хочете жити довше, менше хворіти і почуватися щасливим – уважніше ставтеся до свого сну, наполегливо радять англійські лікарі. Згідно з опублікованими в Лондоні науковими звітами, сучасна людина, яка скорочує час свого сну, ризикує значно скоротити разом з ним і тривалість життя. Недостатній сон є головним чинником, який спричиняє прискорене старіння. Спати необхідно не менше восьми годин на день. Також, за останніми дослідженнями, краще за все, якщо на шостому десятку свого життя людина важитиме стільки ж, скільки вона важила в 20-річному віці.

Хвиля до Хвилі

Брати шлюб в США чи ні?

До США часто приїздять люди самітні, яких місцеві умови життя або попередній життєвий досвід не заохочують до шлюбу. Трапляється, що потрапляють за океан люди, які відійшли від сім'ї, але не мають розлучення. А дехто взагалі вважає за краще жити удвох без шлюбу. Не будемо судити про такі випадки з точки зору моралі, бо йдеться про фактичне явище, котре багатьом може завдати матеріяльного клопоту, тому варто розповісти про юридичні обставини життя удвох в шлюбі чи без шлюбу.

Якщо обидві особи підпишуть угоду про винайм помешкання, але одна з них вибереться з нього, то кожна з них має обов'язок платити чинш.

◆

Коли одна людина переходить жити до другої, але не вписана до угоди про винайм житла, то не має й обов'язку платити за житло, а також за можливі його пошкодження.

◆

Після смерти партнера, прізвище якого є в угоді про винайм житла, друга особа не може перебрати помешкання без згоди власника.

◆

Партнер, який не підписав угоди про винайм житла, може дістати права проживаючого (льокатора), або мати усну домовленість з власником дому про сплату чиншу.

◆

Перед купівлею дому треба погодити, на кого він має бути записаний. Коли будинок є власністю однієї особи, то тільки вона може його продати, навіть якщо партнер і доплачував на придбання дому і його утримання.

◆

Якщо власник дому помре без заповіту, то друга особа може втратити житло, оскільки на має на нього жодних формальних прав. Якщо спільна купівля дому недоцільна через складну ситуацію партнера, то право і частка власності повинні бути зафіксовані в County Clerk Office.

◆

Будинок, куплений на прізвища двох осіб як joint tenancy може бути вживаний кожною з них. Якщо купівля передбачає joint tenancy with the right of survivorship, то після смерті партнера нерухомість переходить до другого і це право не можна змінити заповітом.

◆

Якщо власність (tenants in common) поділена не порівну (скажімо, одна і дві третини дому), то після смерті партнера другий співвласник не може успадкувати його частку, котра успадковується згідно заповіту померлого (або згідно закону про успадкування).

◆

Дописування свого партнера до титулу власности дому означає дарування половини дому, що після смерти власника призведе до оподаткування подарованого.

◆

Дехто з людей, які добре заробляють, не беруть шлюбу, щоб уникнути великих податків, які є меншими для самітніх осіб. Але шлюб матеріяльно вигідний, якщо один з пари заробляє менше, або доглядає дитину. Коли ж і в цьому випадку не дійде до шлюбу, партнер, який заробляє більше, може узяти на свою податкову декларацію усі податкові пільги партнера.

◆

Система соціяльного забезпечення захищає права шлюбних партнерів, Наприклад, дружина може не працювати, але має право у пенсійному віці на половину пенсії чоловіка і медичне забезпечення Medicare. Такого привілею не мають люди, які прожили без шлюбу довгі роки. Проте співжиття без шлюбу старших віком осіб може бути їм вигідне, якщо вони отримують виплати з попереднього шлюбу.

◆

Якщо ви візьмете розлучення з партнером, який заробив пенсію Social Security, то матимете право на виплати після досягнення 62 років, якщо були в шлюбі не менше 10 років. Але привілей буде втрачений, якщо ви ви одружитесь вдруге, хіба що новий шлюбний партнер дістає виплати через вдівство чи на дітей. Можна мати виплати, якщо колишній партнер і не досяг 62-річного віку або має інвалідську пенсію. Якщо колишній шлюбний партнер має 62 роки, але не пішов на пенсію, можна дістати виплати через два роки після розлучення.

◆

Якщо колишній шлюбний партнер помер, можна діставати на вдівство (survivors benefits) на тих же засадах, що дружина чи чоловік, якщо прожито в шлюбі не менше 10 літ. Якщо одружитися вдруге до настання 60 років, то втрачається право на свідчення до закінчення другого шлюбу. Повторний шлюб після 60 років не позбавляє особу виплат на вдівство. З точки зору медичного забезпечення Medicaid кошти позашлюбного партнера не мають значення: один може бути мільйонером, а другий діставатиме забезпечення для бідних.

◆

Податкові і пенсійні закони надають привілеї шлюбним подружжям. При розлученні вони можуть поділити свої кошти, зібрані не рахунку 401(к) зі збереженням податкових привілеїв. Такого права не мають особи, які живуть разом без шлюбу. Щоб поділити пенсійні заощадження, вони повинні зняти гроші з рахунку і заплатити податки від своїх часток, а також кару – 10 відсотків суми, якщо їм не виповнилося 59.5 року життя.

◆

За пенсійним пляном IRA закон дозволяє вдівцю (вдові) перебрати пенсію померлого шлюбного партнера, тоді як позашлюбні партнери такого права не мають.

◆

Фірми і підприємства надають медичне забезпечення шлюбним партнерам своїх працівників, але не позашлюбним (винятком є окремі великі компанії, які інформують про це своїх працівників).

◆

Життя в шлюбі дозволяє робити своєму партнерові довільні дари без оподаткування, якщо обоє є громадянами США, чого не можуть робити позашлюбні партнери. Останні можуть дарувати одне одному без оподаткування лише 821 тисячу долярів на рік.

Іспит на громадянство

Запитання і відповіді

Продовжуємо публікацію ста запитань і відповідей на них, на які найчастіше доводиться відповідати при складанні іспиту на громадянство США. Початок в ч. 35, 39, 46 і 50 за 1999 рік, в ч. 3, 14, 21 за 2000 рік.

79. In what year was the Constitution written?
1787.
В якому році написано Конституцію?
У 1787.

80. Name three ritghts of freedom guaranteed by the Bill of Ritghs?
a) The Ritghts to freedom of speech, press, religion, peaceable assembly and requesting change of Government.
b) The Ritgh to bear arms (the Ritgh to have weapons or own a gun, though subject to sertain regulations).
c) The Government may not quarter or house, soldiers in the people's home during peacetime without the people's consent.
d) The Government may not search or take a person's property without a warrant.
e/ A Person may not be tried twice for the same crime and does not have to testify against him/herself.
f/ A Person charged with a crime still has some rights, such as the right to a trial and to have a lawyer.
g) The right to trial by jury in most cases.
h/ Protects people against axcessive or unreasonable fines or cruel and unusual punishment.
i/ The people have rights other than mentioned in the constitution.
j/ Any power not given to the Federal government by the Constitution is a power of either the State or the people.

Назвіть принаймні три свободи, які ґарантує Біл прав?
а) свобода слова, преси, віросповідання, мирних зібрань і зміни управління,
б) свобода мати зброю,
в) свобода від постою війська в домі у мирний час без згоди власника житла,
г) свобода від втручання уряду в особисте життя,
д) свобода особи від звинувачення у злочині без розстеження і доведення провини,
е) право на захист в суді,
є) захист держави від безпідставних грошових чи інших покарань,
ж) право на власну думку, навіть коли вона на зазначена в Конституції,
з) якщо захист не передбачений Конституцією, то його має забезпечити уряд штату чи мешканці.

81. What are the first amendments to the Constitution called?
The Bill of Rights.
Як називалася перша поправка до Конституції?
Біл прав.

(Продовження буде).

Листи

Настав час повернути імена

Україна була під окупацією від XIV до XX століття, не мала своєї держави, свого слова в світі.

Наш нарід був цілим світом призабутий, чужі люди по-своєму назвали ряд українських міст і селищ.

І ті чужі імена залишилися і донині. Наші міста і села повинні називатися своїми іменами. Тепер є нагода повернути нашим містам і селам їх власні назви.

Євгенія Думка,
Канада

Це був прикрий недогляд...

У „Свободі" 22 вересня ц. р. вміщено лист від інж. М. Ковальчука із заголовком „Хто дав гроші на хрестоматію?". Цей лист появився як відгук на рекляму ККДУ, у якій оголошується збірка на перевидання „Хрестоматії української літератури". У реклямі ККДУ було згадано, що видання вийшло завдяки „широкій підтримці української громади у США". У своєму листі інж. Ковальчук слушно пише, що товариство українських сеньйорів у Маямі, Фльорида, пожертвувало 250,000 дол. на видання „Хрестоматії" та „Історії" проф. Дм. Дорошенка. Перші три томи хрестоматії, кожний том 100,000 тиражем, коштували 136,000 дол. Четвертий том, також 100,000 тиражем, коштував 128,000 дол. „Історія" проф. Дм. Дорошенка, перевидана як підручник тиражем 310,000, коштувала 60,000 дол. Як бачимо, видання, які коштували 324,000 дол., левову частину фінансувало Товариство українських сеньйорів із Маямі. Не раз звітували ми у пресі про жертвенність товариства із Маямі, і цей факт зазначений у названих виданнях. Стверджуємо, що громада з Маямі надала найбільшу суму на програму видання підручників для шкіл та вузів України.

А за те, що ми не назвали у нашій реклямі подиву гідну жертвенність сеньйорів Маямі, просимо вибачення.

Володимир Воловодюк,
Роман Воронка,
Богдан Гайдучок

Русь – Раша – Україна

Прикрою несподіванкою була для мене поява у „Свободі", ч. 27, мого допису з приводу телевізійної передачі PBS „Хто були варяги?" На жаль, у відредагованому дописі пропущено кілька цитат з цієї передачі, без яких втрачено сенс мого листа, спрямованого проти русофільських засад авторів телерозповіді. Я прагнула звернути увагу на плутанину понять Русь–Раша–Україна, яка побутує в американських журналах, на телебаченні, в шкільних підручниках. Згадане відео можна одержати, звертаючись телефоном 1-800-949-8670.

Оксана Волчук

Від редакції. *Щоб виправити упущення, повторюємо публікацію Окасани Волчук без скорочень і з оригінальним заголовком.*

У травні ц.р. американська телестудія PBS запропонувала глядачам тричастинну програму „Хто були варяги?". У першій частині було представлено походи варягів до Ісляндії, Ґренляндії і навіть до Північної Америки, а друга частина була повністю присвячена подорожам варягів у Східну Европу.

Коментували програму науковці різних університетів Америки і Европи. Проте інтерпретація історичних фактів, добре нам відома, не змінилася, хоча вже є чимало друкованого матеріялу англійською мовою з цього питання. Ось кілька фрагментів: „Археологічні знахідки вказують на зв'язок між варягами і народженням Російської імперії".

Варяги прийшли до Східньої Европи як завойовники, шукаючи *„через Russia"* нових торговельних шляхів у Візантію і далі – до арабського світу. Київ був тоді малим поселенням, але стояв у важливому стратегічному місці над Дніпром, *що провадив до Візантійської імперії.*

Найстарші *„Russia's"* документи вказують, що, *коли Москва була ще невеличким містом,* центр молодої російської держави був тут, між соборами Києва, сьогоднішньої столиці України.

Показуючи Київ і Печерську Лавру у сучасному вигляді, коментатор розповідає: *„В Печерській Лаврі кілька ченців зробили спробу написати історію їхньої землі. Частина тієї історії, відома нині як „Primary Russian chronicle", була написана монахом Нестором на початку 12-го століття. Нестор розповідає про війни і мирні договори, незвичні історії про „fundation of Russia" в ті дні, коли вона була заселена слов'янами і численними іншими племенами". За розповіддю Нестора варяги, яких звали Rus', заклали основу Росії і саме від них походить назва Russia". Князь Олег прибув до Києва після підступного вбивства двох інших варягів–зрадників (Аскольда і Дира?) і „зробив Київ матір'ю всіх городів „of Russia".* Заключні висновки: „хоча варяги на Сході і втратили свою ідентичність як скандинавці, вони повністю перетворили країну і культуру, з'єднуючи безмежні простори Східньої Европи у нове *королівство – Russia". Без вітальної потуги варягів ніколи не було б „Rus State".*

Про Україну у передачі згадується двічі – у зв'язку з розташуванням Києва і археологічними розкопками, що продовжуються з новим ентузіязмом після розпаду Совєтського Союзу „як в Росії, так і в Україні". Після прослухання багатющої програми з її бездискусійними твердженнями постає ряд запитань. По-перше, чому не запросили до співпраці бодай одного науковця – представника території, про яку йде мова, а надали слово російському коментаторові з Петербурґу?

Невже український народ на дев'ятому році державної незалежности далі залишається без кореня на своїй землі, без окремого минулого і з вічно загадковим питанням – коли і де починати йому свою власну історію?

Як мусить почуватися у цій плутанині пересічний глядач, особливо наша молодь, якій доводиться користатися з української і американської історіографії? Чи був якись відгук наших науковців чи інституцій, *адже згадана програма була спонзорована фундацією Park, що присвячена просвіті?*

Лихо через неуважність лікарів

В нашій сім'ї сталося горе: наша 3-річна донечка Іринка захворіла гострим лімфолейкозом. Її лікували в м. Дебрецен (Угорщина). Медики добились успіху, однак в березні різко погіршився стан Іринки, вона була переведена в реанімаційне відділення клініки. З'ясувалось, що івано-франківські лікарі, ще до від'їзду з України, занесли в дитячий організм гепатит і якийсь грибок. Саме цей грибок викликав у Іринки зараження крові. Лікування левкемії було призупинено, а всі сили кинуті на лікування сепсису. Іринка вижила. Клініка додатково витратила 24 тисячі долярів США. Це наш борг перед дитячим центром. Ми гроші збираємо, де тільки можемо, але наші можливості вичерпуються. Тому звертаємось за допомогою в нашій скруті. Просимо кошти перераховувати на благодійний рахунок банку: *IRVT US 3N, Bank of New York, New York, USA, Swift: FBACVAUXXX. Account with institution: AC-890-0260-939, Finanse and Credit Banking Corporation, Kiev, Ukraine. Beneficiary: Branch Ivano–Frankovsk 26204101254840 Stripa Irina. Ivano–Frankivsk, Karpatska Str., 8/45.*

Родина Стрипів,
м. Івано-Франківськ

Ми вже зібрали 1200 долярів

Двадцятирічний Роман Воробець, який проживає в селі Середній Угринів, Калуського району, Івано-Франківської області, після довготривалого лікування залишився без обох рук. Протези українсько-німецького виробництва коштують 40 тисяч гривень. Наша родина у цей складний час такі кошти зібрати не може. Тому уклінно просимо допомогти нам зібрати необхідні кошти.

Реквізити для переказів в долярах США – *Intermediary Bank: Citibank N.A., New York* (банк-посередник). *Swift: Citi us 33.*

Beneficiary Bank: JSCB Prikarpattja Ivano–Frankivsk, Ukraine (банк отримувача) *ACC. 36146669, Beneficiary: ACC. 26206503401000/0141 Vorobec* (отримувач).

Я побачила цей заклик на стенді оголошень в банку „Самопоміч", і почала збирати гроші, щоб вислати потерпілому. Ми зібрали вже 1,200 долярів. Можливо, милосердні люди теж відгукнуться на це велике горе.

Марія М.,
Нью-Йорк

ЗВІДУСІЛЬ

Що вкорочує життя?

Ніщо так не вкорочує життя, як психологічний тиск і нервування, якими сповнені наші будні праці. Газета "Нью-Йорк Пост", провівши своє дослідження, вивела десятку "найнервовіших" занять. Список очолили пожежники. Друге місце посідають водії, третє – лікарі приймальних палат міських лікарень. За ними йдуть поліцейські, керівники великих компаній, посадники великих міст, спеціялісти зі зв'язків з громадськістю, аґенти з продажу нерухомости, тренери професійних команд і брокери.

Виявлено автограф Клеопатри

Унікальний історичний документ – єдиний у світі автограф єгипетської цариці Клеопатри – виявлено в берлінському Єгипетському музеї. Йдеться про підписаний рукою як могутньої, так і прекрасної правительки наказ на старовинному папірусі, який експерти датують 33-им роком до Різдва Христового. Текст давньогрецькою мовою звучить: "Та буде так". Голляндський вчений Петер ван Міннен, який працював у Берліні і виявив безцінний експонат, сказав, що сумнівів в автентичності автографу немає. Це підтвердив також директор Єгипетського музею Дітріх Вільдунґ, підкреслюючи, що проведено відповідні наукові дослідження.

Оце так часник!

Чи не найбільші у світі голівки часнику - вагою близько 100 грамів - дав цієї осені новий сорт "Прометей", вирощений в Уманській сільськогосподарській академії професором Віталієм Лихацьким. Цікаво, що величезну голівку часнику ще одного нового сорту -"Софіївський" - отримав у подарунок від професора Президент України Леонід Кучма.

Заколот в Перу

Окремі частини перуанської армії на півдні країни вчинили заколот і відмовляються визнавати Президента країни Альберта Фуджиморі. Заколотників очолює підполковник Ольянта Моїсес Умала. Він та деякі генерали оголосили, що повстання почалося внаслідок "моральної, соціяльної, політичної та економічної кризи в Перу".

Можливості нової військової авіятехніки

Військові ляборатоpiї США і Великої Британії є у завершальній фазі створення революційно нового виду військової авіятехніки – керованого через комп'ютер безпілотного ударного бомбардувальника. Як стало відомо в Лондоні з військових джерел, прототип цього бойового літака, відомого під абревіятурою "Ю-Сі-Ей-Ві" (літери латинські), підніметься в повітря вже наступного року. На середину 2002 року запланований його перший навчальний бойовий вилет.

Параолімпійські ігри в Сіднеї

Кінець XX сторіччя відзначено найбільшими за кількістю учасників змаганнями – одинадцятими Параолімпійськими іграми, нагороди яких виборювали понад 4000 спортсменів із 162 країн. Найчисленнішими на форумі були команди США, Канади, Японії, Німеччини та України. Спортсмени змагалися у восьми різновидах програми, серед яких – і футбольний турнір.

Участь в Параолімпійських іграх взяли 67 спортсменів-інвалідів України. До складу команди увійшли визнані лідери параолімпійського спорту України: чемпіон параолімпійських ігор в Атланті з легкої атлетики Василь Ліщинський, переможниця ігор в Атланті, чемпіонка і рекордсменка світу з плавання Олена Акопян, бронзові призери минулої Параолімпіади легкоатлет Ігор Горбенко та плавець Юрій Андрюшин. Боротьбу за медалі вела і наша футбольна команда – Чемпіони світу та Європи 1998-1999 рр.

У 1999 році українські спортсмени-інваліди завоювали 33 золоті, 29 срібних і 31 бронзову медалі на чемпіонатах світу та Европи, що неодмінно має стати гарним стимулом для вдалого виступу й на 11-их Параолімпійських іграх в Австралії. У Сіднеї спортсмени-параолімпійці України боролися за медалі у легкій атлетиці, плаванні, стрільбі з лука, футболі, настільному тенісі, паверліфтінґу, дзюдо та фехтуванні.

Підготування наша збірна інвалідів почала одразу по завершенні X Параолімпійських ігор 1998 року, перемігши збірні Бразилії та Росії. Українці здобули золоті медалі світової першости, а наступного року, здолавши опір Голяндії та Росії, стали найкращими в Европі. Передостаннім етапом підготування був міжнародний турнір з футболу в Борисполі, елітний за складом – збірні Бразилії, Австралії, Голяндії, Росії, України. Переможцем стала збірна України, яка, випередивши бразилійців (3:1), команди Австралії (4:0), Голландії (3:1) та Росії (4:0), набрала 12 очок – максимально можливих. Друга сходинка дісталася Бразилії, третя – Росії. За результатами турніру зформувалась збірна, до складу якої увійшли дванадцять футболістів з Дніпропетровського, Києва, Волині та Хмельницького. В 1999 році українці довели свою перевагу і в Европі, виграваши Чемпіонат Европи. І ось, на Параолімпіяді наші гравці знов підтвердили свій високий клас, без проблем вийшовши до фіналу, де їм трохи не вистачило щастя для того, щоб її додати у свою колекцію ще і перемогу на Параолімпійських іграх.

У футбольному параолімпійському турнірі взяли участь вісім найсильніших збірних світу – Голяндії, Португалії, Арґентини, Бразилії, Росії, Еспанії, України і господарки Ігор — збірної Австралії. Суперники наших співвітчизників по групі –збірні Голяндії, Португалії й Арґентини. Українські футболісти у фіналі поступилися лише росіянам - 2:3.

Потужний виступ наших футболістів на Параолімпійських іграх не був сенсацією. Одразу після своєї появи наша збірна заявила про себе, як про безперечного фаворита. На першому для нашої команди чемпіонаті світу сталася сенсація – перемогу святкували "новачки"-українці. При чому, у фіналі були обіграні тодішні фаворити та господарі чемпіонату - бразилійці.

Українські спортсмени у неофіційному заліку Параолімпіяди-2000, що закінчилась у Сіднеї, посіли 35 місце: 14 бронзових нагород, 20 разів українці зупинялися за крок до абсолютної перемоги, і лише тричі їм вдалося вибороти золото. Ось і виходить, що за загальною кількістю нагород Україна тринадцята, але це знов тільки наші теоретичні розрахунки.

Першими ж стали господарі – австралійці: 63 – золота, слідом за ними розташувалась британці – 41, лише на два золота менше в Еспанії - 39, яка й посіла третє місце. Переможці Олімпіяди - 2000 американці - на Параолімпійських іграх стали лише 5-ми, наш західній сусід – Польща – посіла 9-ту сходинку, а ще один сусід – Росія – 14-та.

35-річчя СК СУМ „Крилаті"

О. Твардовський

Серію ювілейних святкувань в 2000 році українських спортових осередків в Америці завершує СК СУМ „Крилаті" в Йонкерсі, Н. Й. Святкові урочистості, згідно з проголошеною програмою, відбудуться в суботу 11 листопада, в залі Дому Спілки Української Молоді в Йонкерсі.

Відзначення 35-річчя СК „Крилаті" відбудеться в рамках 50-річчя осередку СУМ ім. 30 червня 1941 року, при якому існує спортова ланка „Крилаті". В часі цих урочистостей будуть згадані і відзначені усі найвизначніші діячі „Крилатих", які протягом минулих років у великій мірі причинилися до повноцінного виховання юнацтва осередку. Відомо, що фізична культура і спорт – це могутнє знаряддя, яким підбудовується дух нашої молоді.

Підсумки праці спортових активістів „Крилатих" говорять самі за себе. Це завдяки їм довгі роки на оселі СУМ в Еленвіллі під патронатом і при співпраці УСЦАК відбувалися щорічно Українські спортові ігрища молоді, в яких

(Закінчення на стор. 17)

ФУТБОЛ

І знову перемогли „Крилаті"

„Крилаті", Йонкерс – „Португес", Мт. Вернон 3:1

Чоловіча футбольна команда спортивного клюбу „Крилаті" при осередку СУМ в Йонкерсі, Н. Й., провела четверту гру в чемпіонаті першої дивізії Східної окружної футбольної ліги штату Нью-Йорк в неділю, 29 жовтня, на своєму полі „Кук Філд" в Йонкерсі. Їхнім противником була молода команда „Портуґес" Мт. Вернон, яка вперше в цьому сезоні виступає в першій дивізії.

Від самого початку гри синьо-жовті захопили контроль над м'ячем, і постійно атакуючи, часто створювали небезпечні ситуації під воротами суперників. На 5-ій хвилині Володя Вільчинський точним ударом переводить м'яч Тадеєві Веберу, який посилає його у ворота суперників. М'яч відбивається від рук воротаря „Портуґес" назад під ноги Веберові і той вдруге б'є в правий кут воріт – „Крилаті" ведуть 1:0.

Від того часу перевага „Крилатих" стає відчутнішою. На 25-ій хвилині захисник суперників збиває на штрафному майданчику нападаючого Руслана Гудиму, за що суддя призначає пенальті. Реалізує його захисник „Крилатих" Марко Гованський. З рахунком 2:0 закінчується перша половина гри.

Воротар „Крилатих" Богдан Новак бере м'яч.

У другій половині гри нападаючий „Портуґес" зменшує розрив у рахунку до 2:1. Наші футболісти відповідають контратаками, змушуючи противника боронитись на його половині поля. На 42-ій хвилині захисник суперників знов недозволено збиває нашого нападаючого Тадея Вебера у штрафному майданчику, за що суддя призначає пенальті у ворота „Портуґес". Марко Гованський збільшує рахунок до 3:1. Цим рахунком і закінчується гра, яка зробила „Крилатих" лідером без поразок у табелі ліги.

Стефан Гованський

Шахи: олімпіяда у Стамбулі

28 жовтня збірна України з шахів розпочала свій шлях у найпрестижнішому турнірі - Шаховій олімпіаді, що проходить тепер у Стамбулі і яка триватиме рівно два тижні.

У першому турі наша збірна зустрічалась з андорцями та прогнозовано перемогла 3,5 на 0,5 очка. Півочка втратив беззмінний лідер нашої команди Василь Іванчук. Наступного дня українцям протистояв новий суперник - збірна Швеції. Цього разу, крім знов все того ж Іванчука, в нічию зіграли наші шахісти Баклан та Романишин, а переможне очко для нашої збірної приніс Малахатько. Третій тур Олімпіяди, 29 жовтня, видався взагалі багатим на сенсації. На жаль вони не оминули й нашу збірну... Знов у нічию зіграв з румунами Іванчук. Спостерігачі припускають, що перший номер українців знаходиться не в найкращій своїй формі. Справу лідера "продовжили" наші шахісти, які усі спромоглися тільки на нічию – як результат – нічия 2 на 2 очка.

І у загальному результаті після трьох турів українці мають 8 очок, і таким чином один з потенційних фаворитів зараз займає аж 23 місце. Але головна боротьба ще попереду.

Паралельно з чоловічим турніром на Олімпіаді продовжуються і жіночі змагання. Треба відзначити, що жіноча українська збірна також вважається однією з чотирьох фавориток – поряд з Китаєм, Грузією та Росією. В першому турі всі ці збірні без проблем підтвердили серйозність своїх намірів, з легкістю обігравши своїх суперників. Але вже з другого туру розпочалися труднощі. Наша збірна не змогла спочатку нічого вдіяти зі збірною Індії, а потім і Латвії. У матчі з Латвією лідер українок - Жукова програла латвійці Чмілїте. Отже, зараз наша команда посідає 15 місце.

Як і у чоловіків, найближчими турами слід чекати на матч головних фаворитів, який і розставить все на свої місця.

УНІАН

УСВТ „Ч. Січ" – „Лівінґстон Юнайтед" – 0:0

В неділю, 29 жовтня, футбольна команда „Ч. Січі" провела календарну зустріч чемпіонату „Еліт" дивізії „Ґарден Стейт Сакер Ліґи" на виїзді в Лівінґстоні, яку закінчила вислідом – 0:0. Важко було цим разом грати обом командам через шалений вітер. В першій половині, маючи вітер за собою, „січовики" створили ряд критичних моментів під воротами господарів, але ґоля здобути не зуміли. В другій половині господарі наступали на ворота гостей, але енергійну оборону не змогли зламати до кінця зустрічі.

Склад „Ч. Січі": Протас, Бучко, Стефурак, Длябаль, Єровинкин, Ваврик, Мешеряков, Юрмоленко, Міладінов, Шмуляренко, Репаский, Кочан, Бабушкин, Ґулевич. Провідник – Я. Твардовський, тренер – Д. Соколяк.

УСК Нью-Йорк – „Ґаляна Джуньйорс" СК – 1:2

В черговиx змаганнях чемпіонату II дивізії Космополітальної Футбольної Ліги в Нью-Йорку, що відбулися в неділю, 29 жовтня ц. р., перша команда УСКу зазнала поразки. До перерви УСК провадив – 1:0. Ґоль забив Дейвіс з помочі Дураковича. В другій половині суперники закінчили дві атаки ґолями. Резервова команда УСКу перемогла резервістів Ґаяни вислідом 2:1 і зміцнила свою позицію лідера.

О. Т.

Підсумки ігор „Еліт" дивізії

Клюби	*Ігор*	*Точки*	*Ґолі*
„Шор Гарікейнс", СК	6	13	19 : 7
„Гондюрас", СК	5	10	7 : 6
„Ровей Юнайтед"	6	9	14 : 10
УСВТ, „Ч. Січ"	4	8	5 : 3
„Татри", Словаччина	5	8	5 : 4
„Лівінґстон Юнайтед"	6	8	7 : 5
„Ренджерс", ФК	6	8	13 : 18
Фальконс", СК	7	6	12 : 14
„Бальбоа", СК	5	5	12 : 11
„Юнайтед", СК	5	0	1 : 14

УІТ – 35 років

(Закінчення зі стор. 12)

ним журналом української історіографії, в якому співпрацюють історики різних ґенерацій і різних історичних шкіл. До сьогодні вийшло 37 томів, або 145 чисел журналу – понад 11,000 сторінок.

Одночасно УІТ започаткувало видання книжкових серій „Історичні монографії", „Історичні джерела", „Грушевськіяна", „Мемуаристика", „Українсько-єврейські студії", „Епістолярні джерела грушевськознавства" і окремих іюнографічних видань.

УІТ щороку висилає на Україну до бібліотек і наукових установ 600 томів наших видань (від 1991 року вислано 11 тисяч томів). Розбудова УІТ УІ в Україні та інших країнах і впровадження української історіографії у світову історичну науку – це наші найважливіші завдання. Ми вирішили проводити раз на два роки міжнародні конґреси українських істориків в Україні і взяти активну участь у підготові і Міжнародного конґресу україністів у Чернівецькому національному університеті, який відбудеться у 2002 році.

Відродження української національної культури і закріплення української державности може базуватися лише на ґрунтовній історіографічній основі. Ми віримо, що українські історики в новому тисячолітті виконають свій священний обов'язок перед українською нацією і світовою історіографією.

Історичне товариство...

(Закінчення зі стор. 12)

рії України, допоміжних історичних дисциплін, здобутків вчених, репресованих радянською владою. Статути осередків в Україні передбачають різні категорії членства, члени – наукові співробітники, члени – любителі, що уможливлює залучення до співпраці науковців різних ґенерацій.

УІТ за останні два роки стало організатором наукових форумів різних рівнів. Так, за участю УІТ було організовано та проведено конґрес Міжнародної асоціяції україністів в Одесі (1999 р.), воно стало ініціятором Конґресу українських істориків у Чернівцях (2000 р.)

Низка осередків, що діють при українських університетах, організувала і провела ювілейні наукові конференції та наукові семінари з нагоди 100-річчя від дня народження видатного українського історика, першого і почесного президента УІТ проф. О. Оглоблина (Львів, Київ, Дрогобич, Чернівці, Острог) та 35-ліття УІТ (Львів, Київ, Чернівці, Острог). В Україні УІТ спільно з університетами та академічними установами видало низку книг, які стали важливим надбанням української історіографії. Для ознайомлення з ними української громадськости були організовані та проведені презентації видань в Острозі, Львові, Києві. У вересні ц. р. відбулися презентації першого тому серії „Оглоблиніяна" Олександер Мезько-Оглоблин: дослідження та матеріяли та збірки праць О. Оглоблина „Люди Старої України та інші праці" в Острозі (Університет „Острозька Академія" та Києві (Національний університет „Києво-Могилянська академія" та Музей козацтва).

Презентація останнього (спільного з університетом „Острозька Академія") видання „Острозькі просвітники" відбулася в Острозі 30 вересня під час урочистостей з нагоди 900-річчя міста, у присутності Президента України Л. Кучми. Готуються до видання нові книги. Дослідники різних ґенерацій об'єднані спільною працею по розбудові української історичної науки.

Нові видання Історичного Товариства

За останні кілька років Українським Історичним Товариством видано такі книги:

Лев Биковський – У службах українській книжці, Львів; Нью-Йорк: УІТ, Інститут українознавства НАН України, МАУ, 1997 р., 326 стор. (25 дол.);

Листування Михайла Грушевського, Київ; Нью-Йорк: УІТ, Інститут української літератури НАН України, 1997 р., 398 стор. (40 дол.);

Осягнення історії: Збірник наукових праць на пошану проф. Миколи Ковальського, Острог; Нью-Йорк: УІТ, Університет „Острозька академія", 1998 р., 595 стор. (35 дол.);

Олександер Домбровський – Студії з ранньої історії України, Львів; Нью-Йорк: УІТ, НТШ у Львові, 1999 р., 350 стор. (40 дол.);

Подвижник української історичної науки, Чернівці: Чернівецький державний університет, 1999 р., 77 стор. (10 дол.);

Михайло Брайчевський – Вибрані твори. Історико-археологічні студії, Нью-Йорк; Київ: УВАН у США, УІТ, Національний університет „Києво-Могилянська академія", 597 стор. (40 дол.);

Олександер Мезько-Оглоблин: дослідження та матеріяли, Нью-Йорк; Острог: УІТ, Університет „Острозька академія", 2000 р., 216 стор. (20 дол.);

Любомир Винар – Українське Історичне товариство. 1965–2000 рр. Статті і матеріяли, Чернівці. Чернівецький національний університет, 2000 р., 126 стор (15 дол.);

Михайло Грушевський – Із літературної спадщини, Нью-Йорк, Київ: Інститут української літератури НАН України, УВАН у США, УІТ, 2000 р., 412 стор. (35 дол.);

Олександер Мезько-Оглоблин – Люди Старої України та інші праці, Острог; Нью-Йорк: УІТ, Університет „Острозька академія", 2000 р., 456 стор. (35 дол.).

Усі ціни включають пересилку книжок. Замовлення з грошовим переказом просимо надсилати на адресу: Ukrainian Historical Association, P.O.Box 312, Kent, Ohio, 44420.

25-ліття Фундації

(Закінчення зі стор. 8)

передав 39 картин Державному музеєві образотворчого мистецтва в Києві.

Заходами КУМФу видано сім виставкових каталогів.

Фундація була заінкорпорована як харитативна установа та одержала провінційний чартер 1975 року. Членами першої Дирекції були: Михайло Шафранюк (голова), Ярослава Шафранюк, Василь Веригa, Роман Вжесневський, Петро Глібович, Юрій Даревич, Любомир Козак, Галина Кушпета, Ірина Малицька, Микола Плав'юк, Богдан Стебельський, Анна Троян і Павло Юзик. Свою діяльність ґалерія КУМФ розпочала в будинку Я. і М. Шафранюків при вулиці Блюр Захід 2395, а від 1979 року продовжує у будинку при вулиці Блюр Захід 2118А. Нове просторе приміщення дало можливість для інтенсивнішої праці. Крім виставок, тут відбуваються різні культурно-освітні імпрези, доповіді, літературні вечори, конференції та концерти. Приміщення КУМФу стало центром українського життя в західному Торонто, де проживає велике число українців. Тут мають свій осідок мистці – члени Української спілки образотворчих мистців Канади.

Меценати Я. і М . Шафранюки за життя не тільки були душею і мотором КУМФу, але теж фінансували всі видатки, пов'язані з діяльністю ґалерії. Тепер, після смерти св. п. Михайла Шафранюка (1991) і св. п. Ярослави Шафранюк (1994), для продовження праці необхідна підтримка української громади. Членські внески, дохід з продажу картин та винайму залі, як також тимчасові дотації і пожертви невистачальні, щоб забезпечити дальшу діяльність. Ґалерія КУМФ – це єдина постійно діюча громадська ґалерія українського мистецтва в Канаді і важливий центр українського життя в Торонто. Вона заслуговує на підтримку української спільноти.

Виставкою „Основа майбутнього" КУМФ відзначає своє 25-ліття і рівночасно підкреслює і важливість тяглости в українському мистецтві впродовж вісімдесят років творчости, охоплених цією виставкою. Малюнки, графіка і скульптури п'ятдесят одного мистця, підібраних на цю виставку, – це менше, як одна десята постійної колекції, в якій зберігаються твори 192 українських художників. В більшості це праці добре відомих українських мистців з Канади, Америки, Західньої Европи і України. Деякі з картин, як „Три жінки" (1970) Софії Зарицької з Парижу і „Човни прийшли" (1957) Миколи Глущенка, подаровані І. і О. Яремками з нагоди 25-ліття, експонуються вперше. Інші добре відомі з попередніх виставок. На виставці представлені різні мистецькі напрямки – від реалізму до абстрактного експресіонізму, різні жанри і техніки.

Праці віддзеркалюють зацікавлення фундаторів, жертводавців і дають уявлення про творчість мистців, що брали участь у виставках в ґалерії КУМФ впродовж 25 літ

Д-р Дарія Даревич,
історик мистецтва і співкуратор виставки

35-річчя СК СУМ...

(Закінчення зі стор. 16)

брали участь сотні посланців українського спортового юнацтва з різних міст США і Канади. Завдяки спортовим діячам „Крилатих" в Еленвіллі були впроваджені спортові табори, які продовжуються і тепер.

Свою корисну спортову діяльність чолові діячі „Крилатих" не обмежували згаданими ділянками. Вони жертвенно працювали у себе, на терені осередку СУМ, місцевої громади в Йонкерсі, яку гідно представляли переважно на американській футбольній арені, де в „Істерн Дистрикт Сакер Лізі" успішно виступали в різних вікових дивізіях команди „Крилатих". Осяги футболістів „Крилатих" ввійдуть до загальної історії організованого українського спорту в Америці і взагалі в діяспорі. Здобутки „Крилатих" підтверджують чаші, трофеї, медалі, грамоти.

Останній великий успіх здобули футболісти „Крилатих" на Українській діяспорній олімпіяді-2000, хоча й під іншою назвою. Протягом років спортові діячі „Крилатих" вагомо виявили себе в діяльності УСЦАК, в основному, в Східній делегатурі. Вони з великим зрозумінням справи співпрацювали в будові фондів, призначених для відродження спорту в Україні та інших важливих проєктах УСЦАК.

Лідером усіх згаданих чинів між іншими активістами „Крилатих" завжди був їх голова Роман Глушко, з яким поруч працювали Т. Гошко, С. Івасютин і ряд інших відданих справі осіб. В останніх роках бачимо на провідних позиціях „Крилатих" молодші кадри активістів, які поруч з ветеранами продовжують цю нелегку, але почесну спортову працю. Це д-р О. Козіцький, М. Глушко, М. Гованський, Т. Щур, М. Періг та ряд інших.

Маємо надію, що „Крилаті" продовжуватимуть свій шлях і відіграватимуть надалі поважну ролю в організованому українському спорті під прапором УСЦАК.

Хто був останнім комендантом табору ім. Лисенка в Німеччині?

„Свобода" вмістила 13 і 27 жовтня розповіді про табір ім. Лисенка в Гановері, Німеччина. Варто додати, що комендантом табору, до мого від'їзду до Америки в 1949 році був В. Кравчук. В 1950 році, після його виїзду з табору комендантом був обраний д-р Степан Курилас, який виконував ці обов'язки до закриття табору.

Зараз Степан Курилас проживає в Америці, штаті Мериленд.

Ю. Курилко

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

ЦІКАВО

Переваги худорлявих

У черговий раз отримали підтвердження своєї переваги перед товстунами худорляві жителі плянети. Американський журнал "Нью Інґланд Джорнал оф Медісін" опублікував повідомлення про проведення всеосяжного дослідження про взаємозв'язок між довголіттям і вагою людини.

Дослідження в основному підтвердило попередні висновки і доповнило їх новими фактами і спостереженнями, які засвідчують, що худорляві люди за інших однакових умов живуть довше, ніж огрядні. При цьому визнано, що повнота вкорочує тривалість життя незалежно від віку.

До цього часу вважалося, що збільшення ваги після досягнення середнього віку є нормальним явищем і не повинно викликати занепокоєння.

Кардіограма...телефоном

Добра новина для тих, хто страждає на серцеві захворювання: нині є можливість зробити ЕКГ у будь-який час по телефону. Таке нововведення запровадили в берлінській клініці "Шаріте". Тим, хто страждає від порушень серцевого ритму, пропонуються спеціяльні електронні "картки ритму" розміром з кредитну картку і вагою всього 12 грамів. Пацієнт вішає картку собі на шию і якщо відчуває, що серце б'ється не так, як потрібно, притискає її до грудей, натискаючи на кнопку "запис". На іншому боці картки є чотири електроди, які записують серцеві сигнали. „Чіп" перетворює електронні імпульси в звукові частоти. Пацієнт може тричі записувати відхилення в роботі свого серця кожні 30 секунд. Потім він телефонує по "гарячій лінії" в клініку, притискає "картку ритму" до слухавки і натискає на кнопку "пуск". Звукові сигнали запи-суються центральним комп'ютером кардіологічного відділення "Шаріте" і перетворюються в графічне зображення. Результати відразу ж показують лікарю, і він приймає необхідне рішення.

Хрестиківка

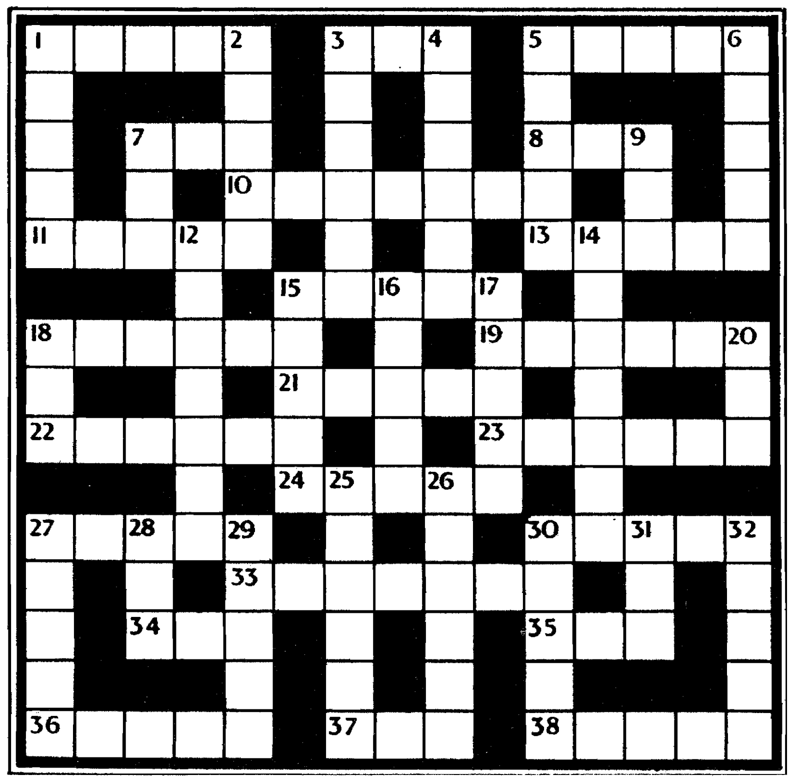
Горизонтально:

1. Вогнище. 3. Ріка в Україні. 5. Лавка. 7. Свійський звір. 8. Фон. 10. Варта. 11. Пиха. 13. Негарний вчинок. 15. Ім'я великого поета. 18. Кущ з червоними ягодами. 19. Цикл героїчних творів. 21. Кільце. 22. У чоловіка на маківці. 23. Протипухлинний препарат з вітаміном В-12. 24. Столиця Каракалпакії. 27. Поличник. 30. Чоловік вівці. 33. Підстава. 34. Світильник. 35. Битва. 36. Устрій. 37. Корабельний куховар. 38. Перший єврей у Єгипті.

Вертикально:

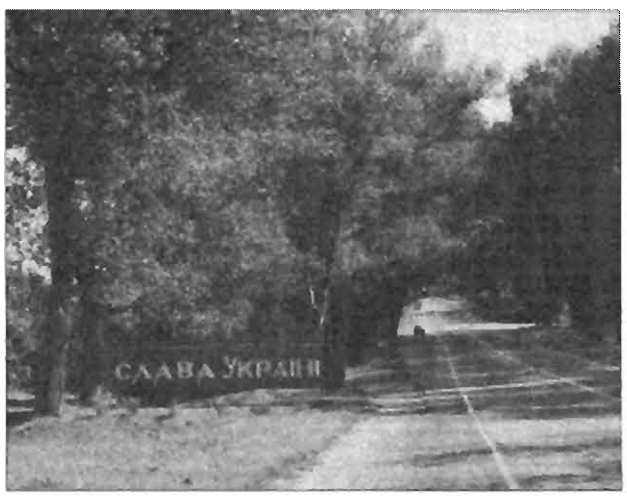
1. Супротивник. 2. Творець. 3. Рільниче знаряддя. 4. Біднота. 5. Син Тараса Бульби. 6. Горюча корисна копалина. 7. Сцена. 9. Орган зору. 12. Збіжжя, посіяне восени. 14. Найстарший у світі український періодик. 15. Доля. 16. Початок дня. 17. Показ. 18. Паля. 20. Англійська одиниця довжини. 25. Фрагмент. 26. Застосування. 27. Нероба. 28. Корчма в Англії. 29. Судома. 30. Залицяльник. 31. Бджолина сім'я. 32. Вал.

Склав **Л. Х.**

ПОДОРОЖІ

Ідіть діти в Україну – в Шевченкове село

Шляхи України.

Моя перша поїздка в Україну була сповнена радістю сподівань. Я дуже вдячна людям, котрі запросили нас на батьківщину Тараса Шевченка. Віра Струк і Олег Палащенко представляли свою парафію св. Трійці в Норт-Роялтон біля Клівленду (вони допомогли збудувати церкву св. Івана Богослова в селі Шевченковому, колишній Кирилівці). Надія Гончаренко і моя приятелька Галина Білоус з Каліфорнії приєдналися до нас.

Ми відвідали музей Тараса Шевченка, хату, де народився і жив Тарас, хату, де він вчився, побачили велетенські дуби, під якими малював Тарас. Працівниці заповідника Людмила Шевченко і Катерина Ткаченко показали нам музей. Державний історико-культурний заповідник „Батьківщина Тараса Шевченка" створено 1992 року. Він об'єднує три села – Моринці, Шевченкове і Будище, налічує 43 пам'ятники культури.

Ми відвідали могилу Тараса Шевченка в Каневі. Захоплювалися чудовою природою, Дніпром і музеєм. Коли поверталися до села зіпсувався наш автомобіль, але на щастя ми зупинилися біля нового ресторану „Софія", де нас почастували смачним борщем і смаженим судаком.

В старовинному місті Умані милувалися архітектурною красою старовинних будинків, які малював славний художник В. Лісаченко. В місті теж є пам'ятник Шевченка. Поблизу від розкішного парку „Софіївка" будується велика синагога.

Дуб з часів Тараса Шевченка.

Галина Наріжна-Норка,
Норт-Роялтон

Мешканці села Шевченкового вітають гостей з Америки біля церкви Івана Богослова.

На святі Спаса у селі Шевченковому.

Перешліть гроші через компанію грошових переказів Вестерн Юніон®*,
Ви отримаєте БЕЗКОШТОВНИЙ ГАМАНЕЦЬ**, а також шанс...
ВИГРАТИ
до $10 000
З кожним грошовим переказом Ви берете участь у розиграші лотереї „Гаманець фортуни", яка дає Вам шанс виграти до $10.000!
ГАМАНЕЦЬ ФОРТУНИ
Детальна інформація за телефоном:
1-800-799-6882
Ми говоримо українською мовою
www.westernunion.com
WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®
Найшвидший спосіб переказати гроші по всьому світу SM
*Грошові перекази Вестерн Юніон, що здійснюються з території США. Пропозиція дійсна для всіх грошових переказів, що відправляються з США в будь-яку країну світу, за винятком Мексики та Канади. **Поки вони є в наявності! РОБИТИ ТРАНСАКЦІЮ НЕ ОБОВ'ЯЗКОВО. В розиграші можуть брати участь мешканці США у віці від 21 року й більше. Розиграш не проводиться в провінції Квебек (Канада) й там, де це заборонено законом. Розиграш закінчується 12/31/00. Повний текст офіційних правил можна отримати в пунктах Вестерн Юніон, що беруть участь в цій рекламній кампанії. © 2000 Western Union Holdings, Inc. Всі права захищені. Назва WESTERN UNION, логотип, а також пов'язані з ним торговельні й сервісні марки, власником яких є Western Union Holding, Inc., зареєстровано та/або використовуються в США й багатьох зарубіжних країнах.

Український Народний Союз пропонує нову програму

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове гарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від $1,000 до $5,000 долярів.

УНСоюз гарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкиненим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (P-20), чи платне до 65 року життя (P-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:

Вік: 0–36 $1,000 to $5,000
36–70 $1,000 to $2,500
71–90 $1,000 to ....

The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

Isue age	Premium Per $1.000	Issue Age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000
0	63						
1	63	26	145	51	349	76	696
2	64	27	150	52	361	77	710
3	66	28	155	53	373	78	724
4	68	29	161	54	385	79	738
5	70	30	167	55	397	80	752
6	73	31	173	56	409	81	765
7	75	32	179	57	422	82	778
8	78	33	186	58	435	83	791
9	81	34	193	69	448	84	803
10	84	35	200	60	462	85	815
11	87	36	208	61	475	86	826
12	90	37	215	62	489	87	837
13	93	38	223	63	504	88	848
14	96	39	232	64	518	89	858
15	100	40	240	65	533	90	868
16	103	41	249	66	547		
17	107	42	258	67	562		
18	110	43	267	68	576		
19	114	44	276	69	591		
20	118	45	286	70	606		
21	122	46	296	71	662		
22	123	47	306	72	637		
23	130	48	316	73	652		
24	135	49	327	74	667		
25	140	50	338	75	682		

Просимо виповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukrainian National Association, Inc.
PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: (973) 292-9800

Name....................................Br.....................Policy#....... ....
Current Age...............................Amount applied for $.......................
Adress..
....
Tel..SS#...
Beneficiary (name).. ....
Address..

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 31 грудня 2000 року. Якщо ми отримаємо виповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.

Починаючи святкування
25-ліття існування Українського Музею
Управа Музею
з великою приємністю запрошує Вас на

МАЛАНЧИН ВЕЧІР

субота, 13 січня 2001 р.

коктейль, вечеря і забава
Грає орхестра „Монтаж"

Tavern on the Green
Central Park at West 67th Street
New York City

150 дол. від особи
Зголошення обов'язкове.
За інформаціями просимо телефонувати: (212) 228-0110

Український Музей
203 Second Avenue, New York, NY 10003 • Fax: 212 228-1947
E-mail: UkrMus@aol.com • ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

запрошує на

ВОКАЛЬНИЙ КОНЦЕРТ АНСАМБЛЮ – НЬЮ-ЙОРК

РАЙМУНД БЕЕГЛЕ арт. директор

У ПРОГРАМІ ПІСНІ:

Й. Гайдна, Ф. Шуберта, Й. Брамса, Й. Штравса мол.,
С. Фостера, Л. ван Бетговена
аранжемент українських, англійських і інших пісень.

ВИКОНУЮТЬ:

Б. МАЄРС – сопрано,
К. БЕНФЕР – меццо-сопрано ,
А. ВОРЛЕЙ – тенор
Ч. СТЕФЕНС – баритон

в суботу, 18 листопада 2000 р., год. 8-ма веч.

at Ukrainian Institute of America
2 East 79th St., New York City
Tel.: (212) 288-8660

Наближається кінець 2000 року, якого люди чекали з побоюванням. Але світової катастрофи не трапилось. Це засвідчує, що процеси світового розвитку направляє в правильне русло БОГ.

Подякуймо ж Господеві за Його любов!

Запрошуємо всіх разом з нами відсвяткувати

ДЕНЬ ПОДЯКИ

18 листопада 2000 р., о год. 5-ій веч

за адресою: **105 Hillside Ave, South River, NJ 08882**

Tel.: (732) 257-6039 • (732) 238-5589

В програмі – молитва подяки, музика, пісні і святковий стіл

Організатори свята у Савт Рівер

75-ий ВІДДІЛ СУА

в Мейплвуді, Н. Дж.

влаштовує

ЗАБАВУ

'Клюб Тропікана'

Club Tropicana

Оркестра ТЕМПО

Програма

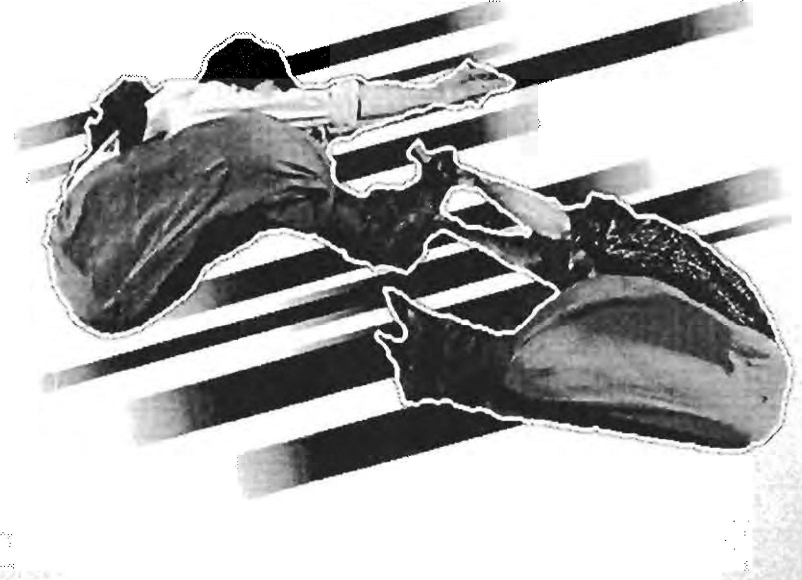

Субота, 18 листопада 2000 р.
9:00 веч. до 1:00 вночі
Ramada Hotel
Rt. 10, East Hanover, NJ

За квитками просимо телефонувати до Славки (973) 376-7956
Вступ $30.00 включає розвагову програму
Віденський стіл – $35.00 при вході

BROOKLYN CENTER

FOR THE PERFORMING ARTS
at Brooklyn College

ВЕРЬОВКА

Український Національний Танцювальний Ансамбль

Субота, 11 Листопада о 2-ій по пол.
$30, $25

Каса 718-951-4500 для груп: 718-951-4600 доб. 27

HARKNESS FOUNDATION FOR DANCE
LILA ACHESON WALLACE THEATRE FUND
PHILIP MORRIS COMPANIES INC.
NYSCA

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ, ІНСТИТУТ УКРАЇНОЗНАВСТВА ім. І. КРИП'ЯКЕВИЧА
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ „ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ"
АСОЦІЯЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ

мають шану запросити Вас до участи у

ЮВІЛЕЙНІЙ НАУКОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

З НАГОДИ 35-ліття УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ТОВАРИСТВА

та

100-ліття ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЙОГО ПЕРШОГО ПРЕЗИДЕНТА ОЛЕКСАНДРА МЕЗЬКА-ОГЛОБЛИНА

в неділю, 19 листопада 2000 р., о год. 2-ій по пол.

в будинку НТШ: 63 Fourth Ave., New York (між 9-ою і 10-ою вулицями)

ПРОГРАМА

ВІДКРИТТЯ КОНФЕРЕНЦІЇ	***ЛЮБОМИР ВИНАР***, президент УІТ і Світової Наукової Ради СКУ, голова Історичної секції УВАН
СЛОВО-ПРИВІТ	***ЛАРИСА ОНИШКЕВИЧ***, голова НТШ
	ЯРОСЛАВ ІСАЄВИЧ, директор Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича, НАНУкраїни

ДОПОВІДІ

ПЕРША СЕСІЯ:

„Українське Історичне Товариство і проблеми української історіографії"

Керівники: *ЛЮБОМИР ВИНАР, ВАСИЛЬ ОМЕЛЬЧЕНКО*

ЯРОСЛАВ ІСАЄВИЧ (Львів)	"Внесок Українського Історичного Товариства і „Українського Історика" в українську історіографію".
АЛЛА АТАМАНЕНКО (Острог)	„Розвиток Українського Історичного Товариства в Україні: діяльність і видання".
ОЛЕКСАНДЕР ДОМБРОВСЬКИЙ (Нью-Йорк)	„Генеза Українського Історичного Товариства".
ЛЮБОМИР ВИНАР (Кент)	„УІТ і сучасні завдання української історичної науки".

ДРУГА СЕСІЯ:

„Олександер Мезько-Оглоблин: життя, діяльність, творча спадщина"

Керівники: *ОЛЕКСАНДЕР ДОМБРОВСЬКИЙ, АННА ПРОЦИК*

АЛЛА АТАМАНЕНКО	„Історіографічна спадщина Олександра Мезька-Оглоблина".
ЛЮБОМИР ВИНАР	„Діяльність О. Оглоблина в 1941-1944 роках: до біографії історика".
ЯРОСЛАВ ІСАЄВИЧ	„Взаємини Івана Крип'якевича з Олександром Оглоблиним: до питання розвитку української історіографії в Другій світовій війні".
ЛЮБОМИР ГАЙДА (Кембрідж)	„Зв'язки України з Кримом і Туреччиною у 17-му столітті у висвітленні О. Оглоблина".
ВОЛОДИМИР СТОЙКО (Нью-Йорк)	„Статті О. Оглоблина в „Українському квартальнику".
АСЯ ГУМЕЦЬКА (Анн Арбор)	„Олександер Мезько як поет".
ГРИГОРІЙ КУРАС (Нью-Йорк)	„Листування Олександра Оглоблина з Наталією Дорошенко"

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ВИДАНЬ ОЛЕКСАНДРА ОГЛОБЛИНА

Впровадження: *АСЯ ГУМЕЦЬКА*

„Люди Старої України' та інші праці О. Оглоблина" – *АЛЛА АТАМАНЕНКО*

Перший том „Олександер Мезько-Оглоблин: дослідження та матеріяли" – *ЛЮБОМИР ВИНАР*

ЗАКРИТТЯ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью Джерзі підлягають 6%-му податкові

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

КОМІТЕТ ОДНОДОЛЯРОВОГО ФОНДУ, Н. Дж.

Доповідь на тему: **МІЖНАРОДНА ТОРГІВЛЯ ЖІНКАМИ Й ДІТЬМИ**

відбудеться 12 листопада 2000 р. о год. 12:30 по пол. в залі католицької церкви у Виппані, Н. Дж.

Доповідачі: **Божена Ольшанівська і Володимир Залізко.** Вступ – добровільні датки.

Тел.: (973) 887-7730 • (973) 539-4937

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ АМЕРИКИ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
ОСЕРЕДОК У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Небувалий літературний вечір у Філядельфії!

Гумор! *Сатира!* *Еротика!*

ЛІТЕРАТУРНИЙ МІСТ: УКРАЇНА – АМЕРИКА

Неділя, 19 листопада 2000 р., год. 4:30 по пол.

в галерії УОКЦентру
700 Cedar Road, Jenkintown, PA 19046

Виступають:

Письменники з України: **ЮРІЙ АНДРУХОВИЧ, ЮРІЙ ВИННИЧУК**
Перекладач: **МИХАЙЛО НАЙДАН**
Актор: **MICHAEL BERNOSKI**

Андрухович і Винничук – письменники, які викликають в Україні сенсацію!

Використайте унікальну нагоду їх зустріти і послухати!

Вступ – 10 дол. **Вино і перекуска.**

СВЯТО-МИХАЙЛІВСЬКИЙ ХРАМ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
КИЇВСЬКОГО ПАТРІЯРХАТУ В АМЕРИЦІ
237 Maple Avenue, Uniondale, New York 11553

ЗАПРОШЕННЯ

Настоятель, церковна управа, братство, сестрицтво та релігійна громада вцілому

щиро запрошують Вас та ваших рідних взяти участь у

Архиєрейській Божественній Літургії

нашого храмового свята в честь

АРХИСТРАТИГА БОЖОГО МИХАЇЛА

Свято розпочнеться

в суботу, 18 листопада о год. 5-ій по пол.

святковою всенічною та

Святою Архиєрейською Літургією,

19 листопада о год. 10-ій ранку.

Після Богослуження в церковній залі – святочний обід.

З надією Вас сподіваємось.

Настоятель м. прт. – **МИКОЛА ФЕДЮК**
Голова управи – **ІВАН САРАНЧА**

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!
І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ
ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ
БАТЬКО-СОЮЗ!

• ПРАЦЯ •

Шукаємо няню без проживання, для хлопчика 14 місяців.
Тел.: **(973) 448-8064 день**
(973) 244-8412 веч.

Запрошуємо людей до роботи в супермаркетах. Знання англійської мови не обов'язкове.
Тел.: (919) 554-9892
(919) 414-2292

Українка з Чикаго, Іл. 35 р. з добрим знанням української і англійської мов, пошукує працю по догляду за старшою особою, або за дітьми без проживання. Залишити записку на машині або телефонувати на число:
(773) 862-6903

• ЗНАЙОМСТВА •

Вродлива українка, 53 роки, мріє зустріти доброго, порядного чоловіка для серйозних відносин.
Тел.: (520) 885-9068

Українка, самітня, ніколи не одружена, з вищою музичною освітою, пристійна, 32 р., радо познайомиться з громадянином Америки для створення сім'ї.
Тел. у Києві: 380 44-513-5408

Жінка з України, вдова, 50 р. бажає познайомитися з порядним чоловіком для серйозних відносин.
Тел.: (610) 252-4799

• НА ПРОДАЖ •

Продається умебльований кондомініюм 2/2. Норт Порт, Фльорида, у місцевості, де проживає 12 українських родин.
Тел.: 1(941) 426-7532

• ДО ВИНАЙМУ •

Криниця (Kryniса Zdroj) найкращий курорт Европи (Польща) до винайму 3-кімнатне помешкання.
Тел.: 1-561-585-9365

• РОЗШУКИ •

Родина Матвійців з України, розшукує **П. МАТВІЙЦІВА** і його дітей **ВАСИЛЯ і ОЛЕНКУ**, які жили у Phoenixville, PA. Хто знав би про них прошу зголоситися на адресу: Anastazia & Walter Andruch, 14 Dianne Dr., Kerhonkson, NY 12446. **Tel.: (914) 626-2305**

Розшукую **ДОРУ ПОЛІЩУК**, з якою я працював в Німеччині у Lichtfelds, Aderoda, Bumberg.
Тел.: (623) 876-6269 W. Smuk

Розшукую родину **Єви Бенч**, яка мала 2 доньки і сина (Ганну і Марію) і проживала або проживає в Аллентавні, Па.
Тел.: (610) 252-4799
Родина зі Збаража

Св. п. Юліян Крижановський

(9. 12. 1928–1. 11.2000)

Увечорі 1 листопада ц. р. помер у Філядельфії св. п. Ю. Крижановський, визначний пластовий діяч, активний також в інших громадських організаціях та інституціях діяспори. Похоронні відправи відбулися 5 і 6 листопада.

Св. п. Юліян, вихідець зі Станиславова (тепер Івано-Франківське), народився 9 грудня 1928 року, в родині Ізидора і Стефанії Крижановських. Його батько – учасник українських визвольних змагань інженер за професією. Юлько проживав з батьками до часу великого ісходу у своєму родинному місті, де кінчав школу й опісля був учнем української клясичної гімназії. Середню освіту закінчив іспитом зрілости 1947 року в гімназії у таборі переміщених осіб у Міттенвальді, Баварія. П'ятнадцятилітнім хлопцем вступає в 1944 році до юнацьких частин з думкою служити своїй Батьківщині, а також, щоб, крім військової служби, дальше продовжувати своє навчання.

Після іспиту зрілости Юлько, вивчивши англійську мову, поступив на працю у Міжнародній організації IPO для втікачів (International Refugee Organization, IRO) у Мюнхені, де працював аж до свого виїзду до США. У гімназії, він, як член Уладу пластунів-юнаків (УПЮ), як і під час своєї праці в IRO, вже як старший пластун – член Уладу старших пластунів (УСП), працює дуже активно в Пласті, як виховник та організатор юнацьких таборів, прогулянок і зустрічей.

У 1951 році Ю. Крижановський еміґрував до США. Студіюючи й працюючи він здобув диплом інженера і почав працювати у своїй професії. У 1959 році Юліян одружився з Лідією Терлецькою. Обидвоє виховали двох синів – Марка і Адріяна та опікувалися старенькими батьками пані Ліди. Кожна людина, що приходить на світ, має своє призначення. Мав його і покійник. Призначенням св. п. Юліяна Крижановського, його долею на цій землі був Пласт. Шістдесят років Юлько був пластуном. Він сам виховувався у цій самовиховній патріотичній організації і вуховував інших. Юліян жив Пластом і жив згідно з його заповітами й законами усе життя. Коли ми вважаємо, що хто раз став пластуном, залишається ним на все життя, то це насамперед і вповні стосується св. п. Юлька.

Юліян Крижановський належав до дуже невеликого гурту пластунів в Україні і в діяспорі, що почали своє пластування у тайному Пласті на Батьківщині під час Другої світової війни – на літніх таборах у Пасічній у роках 1942 і 1943 роках. Він виніс пластову ідею зі собою з рідного краю у мандрівку життя на чужину і мав щастя дочекатись, коли Господь дозволив йому відвідати місця у вільній Батьківщині, що були дорогі для нього, та повернути, разом з іншими друзями й подругами, пластову ідею в Україну, яку він часто і радо відвідував. За цього півстоліття пластова виховна система збагатилась великим досвідом і доробком теоретичних заложень та практичних прийомів виховної праці. Дуже помітний вклад зробив у цьому відношенні якраз св. п. пластун сеніор керівництва Юліян Крижановський. Лісова Школа, Орден Залізної Остроги, Посібник Зв'язкового та інші проєкти й ідеї, що він їх здійснював враз із своїми друзями з Великого Племени Лісових Чортів та на ширших форумах Пластової організації, залишаться, як вияв його безсмертного духа, щирого серця і бистрого ума, віковічним пам'ятником по ньому.

Св. п. Юліян був великим шанувальником довкілля і великим любителем природи. Він радо перебував серед природи зі своєю ріднею та друзями. Він був одним з перших екологів між нами, як і раннім подвижником кібернетики та комп'ютера. Він любив звірят, птахів і рослини.

Малоговірливий, часто задуманий, св. п. Юлько був у той сам час homo socialis, а навіть homo politicus. Визначався також своєрідним гумором. Ю. Крижановський цікавився суспільним життям діяспори, а особливо філядельфійської громади, і брав у ньому участь. Він багато уваги присвятив розвиткові Українського Культурно-Освітнього Центру у Філядельфії, вклав свою лепту праці в релігійне товариство св. Софії, а останньо і в адміністрацію видавництва журналу „Патріярхат". Юліян працював до останньої години свого трудолюбного життя.

Він дуже цікавився подіями, що відбувалися в Україні й болів її проблемами. Усе життя боронив доброго імени України й українців.

Два маловідомі аспекти його зацікавлень і праці хочеться ще згадати: Юлько був досвідченим перекладачем з української на англійську та з англійської на українську мови, і надзвичайним документалістом, який утривалював на фільмовій плівці фото- і відеоапаратів важливі події українського життя в діяспорі й в Україні. Покійний залишив великий, вартий окремої уваги, особистий фото- і відеоархів.

Св. п. Юліян Крижановський залишив у смутку дружину Лідію, синів – Марка і Адріяна та сестру Дарію в Україні. Його відхід із цього світу є великою втратою для української громади. Вічна йому пам'ять.

Д-р Мирослав Лабунька

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в середу, 1 листопада 2000 р. відійшов несподівано у вічність на 72-му році життя наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і БРАТ

бл. п.

ЮЛІЯН КРИЖАНОВСЬКИЙ

нар. 9 грудня 1928 р. в Івано-Франківську

ПАНАХИДА була відправлена в неділю, 5 листопада 2000 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів у Філядельфії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ були відправлені в понеділок, 6 листопада, о год. 10-ій ранку в церкві Благовіщення Пресвятої Богородиці в Мелроз Парку, Па.

У великому смутку горем прибиті:

дружина	– ЛІДІЯ
сини	– МАРКО
	– АДРІЯН
сестра	– ДАРІЯ
сестра дружини	– ЛЮБА ТЕРЛЕЦЬКА-БУРРОВ з родиною

ближча і дальша родина в Україні і в діяспорі.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на свіжу могилу просимо складати пожертви в пам'ять Покійного на Пласт в Україні та на Львівську Богословську Академію УГКЦеркви через Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 W. Chicago Ave., Chicago IL 60622.

З невимовним жалем і смутком повідомляємо родину, приятелів, знайомих та українську громаду, що 8 жовтня 2000 р. в Балтиморі, Мд., з волі Всевишнього відійшла у вічність наша найдорожча і незабутня МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА, ТЕТА, СВАХА

бл. п.

ЛІДІЯ (ЛІЛЯ) МЕЛАНІЯ ШАВ'ЯК

з дому МРИЦ

уроджена в Борщеві, Україна.

Вдова по бл. п. д-рові Ярославові Шав'якові, абсольвентка Музичної Консерваторії у Львові, учителювала у Львові. Переїхала до США у 1951 році. Керівник відділу Українського Музичного Інституту в Балтиморі, Мд., була учителькою фортепіяно і теоретичних предметів. З 1923 р. активна пластунка і виховниця, членка Союзу Українок у Львові та місто-голова 59 Відділу Союзу Українок у Балтиморі. Брала активну участь в громаді міста Балтимор і околиці.

ПАНАХИДА відбулася в середу, 11 жовтня 2000 р. у похоронному заведенні Lilly & Zeiler у Балтиморі, Мд.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 12 жовтня в церкві св. Михаїла, а відтак на цвинтар св. Михаїла в Балтиморі, Мд.

Горем прибиті:

донька	– ІЛЯНА з мужем МИХАЙЛОМ ПАСЛАВСЬКИМ
внук	– БОГДАН
сестри	– МИРОСЛАВА ГУК зі синами ЮРІЄМ і АДРІЯНОМ і донькою ХРИСТИНОЮ з родинами
	– ІРЕНА ГАЛУЩИНСЬКА-ПІК зі сином ЮРІЄМ ГАЛУЩИНСЬКИМ і донькою АРЕТОЮ НАДОЗІРНОЮ з родинами
сестрінок	– АНДРІЙ ЧОРНОДОЛЬСЬКИЙ з дружиною ЛЮБОЮ з родиною
братанка	– РОМАННА з чоловіком ЕРІКОМ
братанок	– ЕРАСТ МРИЦ
свати	– ЛІДА і БОГДАН ПАСЛАВСЬКІ

ближча і дальша родина в США, Канаді й Україні.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
Покійної
будуть відправлені заупокійні

СЛУЖБИ БОЖІ

17 листопада 2000 р. в церквах:

св. Михаїла в Балтиморі, Мд.;
свв. Апостолів Петра і Павла в Клівленді, Огайо;
катедрі св. Юра у Львові, Україна.

Замість квітів на могилу Покійної родина просить складати датки на церкву св. Михаїла в Балтиморі, Мд., Дітям Чорнобиля, Український Музичний Інститут, Інк., Українську Музичну Фундацію, на сиротинці в Україні і на Пластову Оселю, Іст Четгем.

З волі Всевишнього відійшов у засвіти 28 жовтня 2000 р. мій друг життя найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДІ

бл. п.

д-р права

БОГДАН С. ТОМКІВ

нар. 20 вересня 1913 р. в Підволочиськах, Україна
Professor Emeritus St. Bonaventure University, член УВАН і НТШ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 31 жовтня 2000 р.

СВЯТА ЛІТУРГІЯ була відправлена у St. Bonaventure University Chapel – 1 листопада 2000 р. Поховання відбулося того ж самого дня на St. Bonaventure Cemetery, Allegany, NY.

Просимо про Ваші ласкаві молитви:

дружина	– ВІРА
син	– БОГДАН з дружиною МОТРЕЮ з ШАРАНЕВИЧІВ
внучечка	– ЛІДУНЯ

Вічна Йому пам'ять!

В П'ЯТУ СУМНУ, БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність мого найдорожчого
та незабутнього чоловіка

бл. п.

ВАСИЛЯ МЕЛЬНИКА

пом. 8 листопада 1995 р.
були відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в церквах:

св. Миколая, Баффало, Н. Й.;
св. Василія, Лакаванна;
свв. Петра і Павла в селі Урмань, Україна.

Просимо згадати Покійного у своїх молитвах.

Дружина ГАНЯ МЕЛЬНИК.

ПОДЯКА

У безмежному смутку 30 січня 2000 року відійшов у вічність по довголітній, важкій недузі наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

св. п.

ЮРІЙ ФІЛІПОВ

довголітній диригент хору українського православного собору св. Ап. Андрія Первозваного в Силвер Спрінг, Мд., мішаного світського хору, як рівнож був членом ансамблю бандуристів у Вашінгтоні.

Тяжко без Тебе – та така Божа воля.

Засмучена Родина складає щиру подяку всім, що вшанували Його світлу пам'ять. Наше велике спасибі родинам о. прот. Віктора Кулія, д-ра Віталія Богданова і п. Остапа Зинюка, які внесли велику поміч в тяжкий для нас час, всім, хто відвідував св. п. Юрія Філіпова в шпиталі. Зокрема щира подяка о. Тарасові Лончині, парохові української католицької церкви св. Трійці в Силвер Спрінг, який молився з покійним Юрієм у Свят Вечір Різдва Христового та в останній вечір перед відходом у вічність.

Наша сердечна подяка о. Віктору Кулієві, який запричастив св. Дарами і віддав всі свої зусилля на переведення всіх похоронних відправ. Похоронні відправи і прощальні слова були молитовного і душевного змісту і залишили глибоке враження.

Від щирого серця дякуємо Високопреосвященнішому Владиці Архиєпископові Антонію за відслужения Панахиди в церкві-пам'ятнику св. ап. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. та Його теплі слова над домовиною бл. п. Юрія Філіпова.

Дякуємо оо. Франкові Істочину і Олегові Гуцулові за участь в Панахиді та молитви.

Велике спасибі соборному хорові під керівництвом д-ра І. Масника, який відспівав усі похоронні відправи. Всім сердечна подяка, які склали співчуття особисті, листовні, телефонічні чи квітами.

На нев'янучий вінок в пам'ять св. п. Юрія Філіпова зібрано 2,715 дол. З цієї суми переслано 500 дол. на допомогу родинам шахтарів, які загинули в Донбасі, 500 дол. на допомогу сиротам – дітям жертв Чорнобиля, 500 дол. на допомогу хворим, сиротам і немічним через організацію св. ап. Андрія в Каліфорнії, 1,215 дол. на сестрицтво св. Ольги при Свято-Андрієвському соборі в Силвер Спрінг. Керуюча акцією допомоги Україні О. Матула занялася передачею грошей бідним, хворим і сиротам. Щира подяка!

Усім велике спасибі! Хай Всевишній Господь винагородить щедротами і ласками Вас усіх!

Засмучена Родина:
дружина – ОЛЕНА ФІЛІПОВ
сини – АНДРІЙ
– ПЕТРО з дружиною ДЖЕНІ і дітьми НАТАЛКОЮ, КАТРУСЕЮ і МАРКОМ
та дальша родина.

Ділимося сумною вісткою, що у Філядельфії, США
1 листопада 2000 р. відійшов на Вічну Ватру

бл. п.

пл. сен. керівництва

ЮЛІЯН КРИЖАНОВСЬКИЙ

Лісовий Архидідько „Матриця"

Нар. 9 грудня 1928 р. в Станиславові. Член 5 куреня юнаків у Мітенвальді (Німеччина) в 1945-1948 рр. виконував всі функції в гуртку та курені, пластун скоб, двічі відзначений. Після переїзду до США активний член станиці у Філядельфії, член КПР, крайовий і головний референт юнаків, генеральний секретар ГПБ. Автор підручника „Пластові табори" та один із найбільш авторитетних осіб у цій ділянці. Один із засновників „Лісової Школи" в 1963 р., творець її програми, комендант в 1965 р., перший головний референт (1968-73 рр.). Дійсний член „Скобиного Круга". Нагороджений найвищими відзначеннями УСП та УПС.

Член Великого Племени „Лісові Чорти" від 1948 р., число Реєстру 111; курінний писар МФ і СФ, курінний СФ, голова Коронного Трибуналу, Кустос Реєстру; носитель Срібних і Золотих Арідників, Кавалір Ордену Чортополоха, Лицар Ордену Лисячого Хвоста.

Висловлюємо наше найщиріше співчуття Родині.
Пам'ять про нього буде завжди з усіма нами, а в Лісовій Примудрості,
в Таїнствах Творця усього видимого і невидимого він – вічний.

3-ій курінь УСП і УПС „ЛІСОВІ ЧОРТИ"

З нагоди 100-ліття з дня народження великого діяча Галицького театру, актора, режисера і мистецького керівника театру „Заграви", театру ім. І. Котляревського, Державного театру ім. Лесі Українки, Львівського Оперного Театру, Ансамблю Українських Акторів в Німеччині і в США, засновника і першого голови Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС) в Німеччині

ВОЛОДИМИРА ТРАЧ-БЛАВАЦЬКОГО

(15 листопада 1900 – 8 січня 1953)

Відзначують його пам'ять актори і товариші праці у Філядельфії

ВІРА ЛЕВИЦЬКА
ЄЛИСАВЕТА ШАШАРОВСЬКА-ЧЕПІЛЬ
МАРІЯ ЛИСЯК
ІВАН ГОШ
ЗЕНОН ЧАЙКІВСЬКИЙ

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність 21 листопада 1999 р. моєї невіджалуваної МАМИ

бл. п.

ЯРОСЛАВИ з НИЩОТІВ ЯЧМІНСЬКОЇ

Молитви, жаль, смуток сплітаються у безсмертний вінок, який складаю на Твою могилу, найдорожча МАМО, у першу болючу річницю Твоєї смерти.

Ти за життя заслуговувала собі на велику любов та пошану до себе, а по смерті залишила багато теплих, незабутніх споминів.

Поминальні

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

будуть відправлені

в катедрі св. о. Миколая у Чикаго
та в Україні.

Знайомих і приятелів прошу о молитви.

Дочка ЛЯРИСА БЕРЕСТЯНСЬКА з чоловіком РОМАНОМ

ПОДЯКА

МОГИЛЯНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ ТОВАРИСТВО

висловлює сердечну подяку всім нижчеподаним шанувальникам

бл. п.

д-ра БОГДАНА КОВАЛЯ

великого прибічника Національного Університету Києво-Могилянська Академія, які для вшанування Його пам'яті, зложили пожертви на доуніверситетську підготовку випускників сільських шкіл.

Наталія Коваль	$1,000.00
Володимир і Романа Пилип	1,000.00
Ярослава Барусевич	1,000.00
Ярослав Розанковський	500.00
Роман і Клавдія Стефанюки	200.00
Мирослав і Люба Прокоп	100.00
Іван і Марія Фізер	100.00
Стефан і Володимира Сливоцькі	100.00
Стефанія Чорна-Досіійчук	100.00
Ярослав і Алла Лешко	100.00
Ігор і Марта Воєвідки	100.00
Ірена Гриневич	100.00
Ігор і Дарія Витвицькі	60.00
Зиновій і Теодозія Савицькі	50.00
Галина Ціґаш	20.00

Хай пам'ять по покійному Богданові буде довготривалою між нами!

Ділимося сумною вісткою, що 20 жовтня 2000 р. після довгої недуги відійшов у вічність на 58-му році життя відомий дослідник у ділянках авіяції та аеронавтики наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН і БРАТ

бл. п.

д-р ЯРОСЛАВ ГОРДИНСЬКИЙ

нар. 3 серпня 1942 р. в Калуші

Залишилися в глибокому смутку:
дружина – МАРТА
доньки – ТАМАРА
– НАТАЛКА
– АНДРІЯ
мати – ІРЕНА
брат – ВОЛОДИМИР
сестра – д-р МАРІЯ ГОРДИНСЬКА КРАМАРЧУК з мужем БОГДАНОМ і родиною
та ближча і дальша родина.

Меморіяльні відправи відбулися в Оклагома Ситі, Ок.

Замість квітів в пам'ять Покійного просимо складати пожертви на
Biomedical Engineering Scholarship in honor of Dr. Jerry Hordinsky
Tau Beta Pi Honorary Engineering Association
P.O. Box 2697, Knoxville, TN 37901-2697.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 31 жовтня 2000 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМУСЯ і БАБУСЯ

бл. п.

НАДІЯ ВОЛИНЕЦЬ

визначна мисткиня в ділянці українських вишивок, а спеціяльно в „низинці". Нагороджена Pennsylvania Council on the Arts and the Pennsylvania Heritage Affairs Commission.

ПАНАХИДА відбулася в четвер, 2 листопада 2000 р.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – в п'ятницю, 3 листопада 2000 р. в церкві св. о. Миколая в Баффало, Н. Й., а відтак на цвинтар Mount Calvary в Чіктовага, Н.Й.

У глибокому смутку залишилися:
донька – РЕНАТА з чоловіком БЕРНІ
внучка – АРІАНА
та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів просимо складати пожертви на Фонд Суспільної Опіки СУА „Молоко і булочка наймолодшим школярам України".

Дня 15 листопада 2000 р. минає рік, коли відійшла в Божу Вічність

бл. п.

д-р РОМАНА НАВРОЦЬКА

голова Товариства Свята Софія в ЗСА

В жовтні 1999 р. Товариство Свята Софія відзначило 25-ліття свого існування та 25 літ відданої праці її голови д-р Романи Навроцької.
Згадаймо Покійну в Святій Літургії в церкві Христа Царя у Філядельфії 15 листопада 2000 р., яка буде відслужена о годині 9-ій ранку.

Вічна Їй пам'ять!

УПРАВА ТОВАРИСТВА СВЯТОЇ СОФІЇ в ЗСА

Ділимось сумною вісткою, що в суботу, 4 листопада 2000 р. відійшов у вічність найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, ВУЙКО, КУЗИН і ШВАҐЕР

бл. п.

МИКОЛА Г.ЛУЧКІВ

(Люба, дружина Покійного, померла 1987 року)

ПАРАСТАС і ПАНАХИДУ відслужив у неділю, 5 листопада 2000 р. парох церкви св. Миколая в селі Драгомирчани, Івано-Франківська обл., Україна, о. ОЛЕГ КАЧМАРСЬКИЙ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 5 листопада 2000 р. Похоронили Покійного на парафіяльному цвинтарі.

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ відслужив у понеділок, 6 листопада 2000 р. парох Української Католицької церкви-посестри свв. Петра і Павла в Spring Valley, NY, о. ІВАН ТИХОВИЧ.

Про молитви за душу Покійного просять:
дочка – МАРІЯ з родиною в Україні
син – ВАСИЛЬ в Україні
сестри – МАРІЯ з родиною в Україні
– АННА з родиною в Україні
– СОФІЯ з родиною в Україні
внуки – ОЛЕГ і НАЗАР в Україні
брат – ВАСИЛЬ з родиною в Америці
племінниці – МАРІЯ з родиною в Америці
– ОКСАНА з родиною в Америці
племінники – МИХАЙЛО з родиною в Америці
– ВАСИЛЬ в Америці
– ІВАН з родиною в Америці
ближча та дальша родина в Америці, Англії, Канадії й Україні.

Вічна Йому пам'ять!